

Årsmelding

Elklagenemnda

Årsmelding

Elklagenemnda

2005

Årsmelding 2005

I – OM ELKLAGENEMNDA

Elklagenemnda ble opprettet i 1991 etter avtale mellom Norges Energiverkforbund, nå Energibedriftenes landsforening (EBL) og Forbrukerrådet. Nemnda består av 5 medlemmer. Formannen er jurist i dømmende stilling, oppnevnt av partene i fellesskap. To medlemmer er oppnevnt av hver av partene. Medlemmene oppnevnes for ett år ad gangen.

Elklagenemndas sekretariat består av en juridisk ansvarlig og en saksforbereder. Sekretariatet skal ha en nøytral og uhildet stilling og skal påse at sakene blir så godt opplyst som mulig.

Nemnda behandler klager/tvister som springer ut av kontraktsforholdet mellom energiselskap dvs. nettselskap og/eller kraftleverandør, og forbrukerkunder, i hovedsak husholdning. Tvister mellom energiselskap og næringsutøvere faller utenfor nemndas virkefelt. Eksempler på klagesaker er forhold vedrørende inngåelse av avtaler og tolkning av avtalevilkår, om vilkårene er oppfylt, om strømforbruket er korrekt, feil ved måleutstyr, avregning, etterfakturering og ansvarsforhold i forbindelse med avbrudd og spenningsvariasjoner med skade på elektrisk utstyr og fremføring av strømkabler og annet.

Nemnda behandler ikke saker som gjelder rene prisspørsmål. Tvister om nettleiens beregningsmåte og pris behandles ikke av Elklagenemnda, men kan bringes inn for Norges vassdrags- og energidirektorat (NVE).

Nemnda skal ta stilling til de bevis- og rettsspørsmål som er av betydning i saken og avgi en begrunnet uttalelse. Nemndas uttalelse er rådgivende for partene. Ved vedtak som gir klageren helt eller delvis medhold, skal energiselskapet gi begrunnet melding til klageren og nemnda innen 4 uker dersom vedtaket ikke vil bli fulgt.

Nemndas uttalelser har stor gjennomslagskraft og som hovedregel retter energiselskapene seg etter uttalelsene. Det forekommer at domstolene i domspremissene viser til nemndas praksis og tillegger denne vekt. Det kan derfor konstateres at nemnda er blitt det sentrale tvisteløsningsorgan innenfor området.

Det ligger et forslag til behandling i Stortinget som berører både forbrukerkundenes rettigheter og plikter i strømvtales og

Elklagenemndas organisering og kompetanse. Forslaget forventes behandlet i 2006.

Saksbehandlingen i nemnda er gratis for forbrukerne.

II - ELKLAGENEMNDA OG SEKRETARIATET

Nemndas formann og varaformann er oppnevnt av avtalepartene i fellesskap:

Formann: Lagdommer Einar Kaspersen

Varaformann: Lagdommer Dag Stousland

Nemndas medlemmer oppnevnt fra bransjen:

Administrerende direktør Per Willy Holseter, Midt Nett Buskerud AS, fram til 01.07.05.

Advokat Anne Rogstad, Statnett SF, fra 01.07.05.

Seksjonsleder Ivar Lingaas, Eidsiva energi AS

Varamedlem: Roar P. Bergerøy, tidligere Rygge Elverk AS, fram til 01.07.05.

Varamedlem: Spesialrådgiver Jon Aadland, BKK, fra 01.07.05.

Nemndas medlemmer oppnevnt av Forbrukerrådet:

Juridisk rådgiver Olav Nyhus

Avdelingsingeniør Olav Bjørgum

Varamedlem: Juridisk rådgiver Dag Marcussen Olsen

Sekretariatet har hatt slik sammensetning:

Fungerende sekretariatsleder: Assisterende direktør Snorre Lamark

Saksbehandler: Eva E. Porsholt

III – SAKSBEHANDLINGEN I 2005

Nemnda behandler saker som først skriftlig er lagt frem for nettselskap/kraftleverandør uten at tvisten er løst i minnelighet. Klagen må være sendt inn innen 4 uker etter at klageren har mottatt endelig svar på sin reklamasjon fra energiselskapet som skal ha gitt skriftlig orientering om adgang til å bringe saken inn for nemnda.

I 2005 mottok sekretariatet 145 saker hvorav 72 ble behandlet i nemnda. De tilsvarende tall for 2004 var 161 saker hvorav 74 ble behandlet i nemnda.

I 2005 har klageren fått fullt medhold i 24 saker, delvis medhold i 9 saker og ikke medhold i 39 saker. 16 vedtak ble fattet med dissens. De tilsvarende tall for 2004 var 16 medhold, 11 delvis medhold og 47 ikke medhold. I 2004 ble 3 vedtak fattet med dissens.

Nemnda kan avvise saker fra behandling. I 2005 gjaldt dette to saker. En avsluttet sak kan under visse omstendigheter gjenopptas. Nemnda behandlet ikke noen gjenopptagelsessaker i 2005. Krav om gjenopptagelse ble avvist.

Nemndas sekretariat kan i henhold til nemndavtalen sette frem forslag til minnelig ordning i saken eller legge frem sin vurdering av den på bakgrunn av vedtak som er truffet av nemnda i tilsvarende saker. Innkomne saker som ikke behandles i nemnda, er enten blitt løst i minnelighet eller avsluttet i sekretariatet uten realitetsbehandling. I 2005 ble 22 saker løst i minnelighet og 54 saker ble avsluttet i sekretariatet.

Ved utgangen av 2005 er 20 saker under behandling/forberedelse i sekretariatet. Tilsvarende for 2004 var 24 saker. Én sak skal gjennomgås på nytt og én sak er utsatt til 2006.

Saksbehandlingstiden var i 2005 gjennomsnittlig på ca 6 måneder. Det tilsvarende tall for 2004 var ca 5,5 måneder.

I tillegg til skriftlige henvendelser mottar sekretariatet en rekke henvendelser med spørsmål om gjeldende regelverk, klagemuligheter etc. Hovedtyngden av henvendelsene kommer fra kunder, men også energiverk henvender seg til nemnda med spørsmål. Energiverk har gjennom nemndas uttalelser fått god veiledning for minnelige ordninger i tilsvarende saker.

IV - STATISTIKK

Saker behandlet i Elklagenemnda i 2005 fordelt på sakstype og vedtak

	Antall saker	Medhold	Delvis medhold	Ikke medhold	Avvist
Avtaleinngåelser, leverandørskifte, garantiavtaler, bestemmelser om prisvarsling	2	2 1 dissens			
Måling og målefeil, strømforbruk, jordfeil, strømrregning, avregning, etterberegning og etterfakturering, forbruksprofil, stipulering, ventetariff	41	15 5 dissens	8 3 dissens	18 1 dissens	1

Stenging, stansing, åpningsgebyr, inkasso	4	2		2 2 dissens	
Ansvarsforhold, strømbrudd, spenningsfeil, jordfeil, skade på elektrisk utstyr, feilsøking i eget nett	20	5 2 dissens		15 2 dissens	
Tilknytningsavgift, anleggsbidrag	3		1	2	
Fremføring av lavspenningsnett, jordkabel/luftstrek, trefelling og kvisting	2			2	1

Totalt 72 saker ble behandlet. To saker ble avvist fra nemndbehandling. 16 vedtak ble fattet med dissens mot tre foregående år.

Skriftlige saker de siste fem år

	2001	2002	2003	2004	2005
Skriftlige saker innkommet sekretariatet	102	128	257	161	145
Saker behandlet i nemnda	72	59	89	74	72
Avtaleinngåelser, leverandørskifte etc.	6	3	28	3	2
Måling og målefeil, strømforbruk etc.	31	34	35	49	41
Stenging, stansing etc.	3	3	6	4	4
Ansvarsforhold, strømbrudd etc.	17	13	17	15	20
Tilknytningsavgift, anleggsbidrag etc.	5	3	1	2	3
Fremføring av lavspenningsnett etc.	7	3	1	1	2
Medhold	16	11	9	16	24
Delvis medhold	5	13	9	11	4
Ikke medhold	38	35	71	47	39
Dissens	0	1	0	3	16

V - ØKONOMI

Saksbehandlingen i nemnda er gratis for forbrukerne. Når Elklogenemndas sekretariat mottar klagesaker må det innklagede selskapet betale et åpningsgebyr. Hvis saken legges fram for behandling i Elklogenemnda, og dersom klager får helt eller delvis medhold, påløper et tilleggsgebyr. Gebyrene var kr. 2.200,- i 2005. Dersom en av partene begjærer gjenopptakelse av saken, påløper ytterligere et gebyr på kr. 1.200. Innklagede energiverk, som ikke er medlem av EBL, betaler 50 prosent mer enn det medlemmene er pålagt. I 2006 økes vanlig gebyrsats til kr. 2.450,- og gjenopptagelsesgebyrsats økes til kr. 1.350,-.

EBL dekker utgiftene til daglig drift av sekretariatet. Partene i nemndavtalen dekker eventuell møtegodtgjørelse og andre utgifter for sine medlemmer i nemnda. Godtgjørelse til formannen og varaformannen deles likt mellom EBL og Forbrukerrådet.

Driftsinntekter i 2005 utgjorde kr. 293.430,-. Driftskostnader i 2004 for sekretariatet **eksklusiv lønn og kontorhold** utgjorde kr. 134.865,-. Tilsvarende for 2004 utgjorde driftsinntekter kr. 318.209,- og driftskostnader utgjorde kr. 133.009,-.

ELKLAGENEMNDAS UTTALELSER I SAMMENDRAG ETTER SAKSTYPE

AVTALEINNGÅELSER, LEVERANDØRSKIFTE, GARANTIAVTALER, BESTEMMELSER OM PRISVARSLING

Sak: 04-124 Klage vedrørende strømvavtale

Forutsetningen for at innklagede kan kreve betaling for strøm fra klager er at det foreligger en gyldig avtale mellom dem om levering av strøm.

Innklagede hadde bekreftet klagers opplysninger om at klageren hadde benyttet seg av sin angrerett etter at hun opprinnelig hadde inngått avtale om levering av strøm. Det forelå etter dette ingen avtale mellom innklagede og klager, og innklagede kunne da ikke kreve klager for den strøm som var tatt ut.

Nemnda anbefalte at innklagede frafaller kravet.

Nemnda bemerket avslutningsvis at det var klart for innklagede at klager bestred kravet. Kravet skulle derfor ikke blitt sendt til inkasso.

Medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-19 Klage vedrørende samboerskap og strømgjeld

Spørsmål om gjenlevende samboer heftet for avdød samboers opparbeidet gjeld og om det var en forutsetning at begge samboeres navn forekom på strømfakturaene for at begge kunne kreves for felles opparbeidet gjeld.

Klager hevdet seg ansvarlig for forbruk av strøm fra den dato hun fikk opprettet eget abonnement, men ikke for strømgjeld opparbeidet under samlivet med nå avdød samboer.

I vurderingen av saken delte nemnda seg i et flertall og et mindretall.

Flertallet, formannen og forbrukernes representanter var av den oppfatning at klager ikke var pliktig til å betale for den ubetalte strøm. Flertallet viste til at klager ikke var part i avtalen om kjøp av strøm. Den ble inngått mellom klagers nå avdøde samboer og innklagede. De kunne ikke uten videre avtale seg i mellom at klager skulle være økonomiske forpliktet etter avtalen. For at en tredjeperson skulle bli ansvarlig, måtte vedkommende samtykke i avtalevilkåret eller ansvar måtte følge av lov eller lignende. Det følger ikke av loven at samboere automatisk er ansvarlig for denne type gjeld (i motsetning til ektefeller), og klager hadde ikke ved påtegning på avtalen akseptert at hun var ansvarlig for gjelden.

Mindretallet, bransjens representanter, viste til Standard nettleieavtale § 1 og henvisningen til ansvar for husstandsfellesskap. Sekundært måtte i alle fall den ene parts halvdel av felles opparbeidet gjeld kunne kreves i henhold til gjeldende avtalevilkår.

På bakgrunn av flertallets vurdering ble klagen gitt medhold. Dissens **MÅLING OG MÅLEFEIL, STRØMFORBRUK, JORDFEIL, STRØMREGNING, AVREGNING, ETTERBEREGNING OG ETTERFAKTURERING, FORBRUKSPROFIL, STIPULERING, VENTETARIFF**

Sak: 04-120 Klage vedrørende levering av kraft i henhold til reglene om leveringsplikt (ventetariff)

Nettselskapet har plikt til å levere strøm til kunder som ikke har egen kraftleverandør. Strøm som leveres av nettselskapet etter denne såkalte "leveringsplikten" er normalt dyrere enn strøm levert fra en

kraftleverandør, og er derfor vanligvis ment å være en midlertidig ordning som varer til kunden selv velger kraftleverandør.

Nettselskapet plikter å gi kunden skriftlig og klar informasjon om valg av kraftleverandør og om hva konsekvensene blir dersom kraftleverandør ikke velges, herunder om prisfastsettingen for strøm levert etter leveringsplikt. Dersom kunden ikke velger kraftleverandør, bør informasjonen gjentas etter en viss tid for å sikre at det ikke foreligger noen misforståelse.

Klager hadde ikke mottatt informasjonsbrev om leveringsplikt, men han hadde mottatt brev om prisendringer på kraft levert i henhold til leveringsplikt. Klager hadde imidlertid oppfattet å ha vanlig kraftleveranse, og tok ikke notis av prisendringsbrevene.

Nemndas flertall, formannen og forbrukerens representanter, var av den oppfatning at nettselskapet i dette tilfellet ikke hadde oppfylt sin informasjonsplikt. Nettselskapet var klar over at kunden ikke mottok det første brevet der det var opplyst om valg av kraftleverandør og leveringspliktbestemmelsene. Etter flertallets vurdering burde nettselskapet i et slikt tilfelle ha sendt informasjonsbrevet på nytt.

Nemndas mindretall, bransjens representanter, var av den oppfatning at den gitte informasjon var god nok og i henhold til NVE's forskrifter. Etter mindretallets vurdering burde kunden ha reagert på de prisendringsbrev på leveringsplikt som ble sendt ut og undersøkt nærmere om sin kraftleveranse.

Elklagenemnda anbefalte at klager fikk refundert mellomlegget mellom innbetalt beløp og spotpris pluss netteiers vanlige påslag for de første 6 uker og deretter spotpris pluss 3 øre påslag for den resterende periode. Medhold. Dissens.

Sak: 04-122 Klage vedrørende levering av kraft i henhold til reglene om leveringsplikt (ventetariff)

Nettselskapet har plikt til å levere strøm til kunder som ikke har egen kraftleverandør. Strøm som leveres av nettselskapet etter denne såkalte "leveringsplikten" er normalt dyrere enn strøm levert fra en kraftleverandør, og er derfor vanligvis ment å være en midlertidig ordning som varer til kunden selv velger kraftleverandør.

Nettselskapet plikter å gi kunden skriftlig og klar informasjon om valg av kraftleverandør og om hva konsekvensene blir dersom kraftleverandør ikke velges, herunder om prisfastsettingen for strøm levert etter leveringsplikt. Dersom kunden ikke velger

kraftleverandør, bør informasjonen gjentas etter en viss tid for å sikre at det ikke foreligger noen misforståelse.

I foreliggende tilfelle var det påstand mot påstand om sendt/mottatt informasjonsbrev vedrørende leveringsplikt og brev om prisendringer på kraft levert i henhold til leveringsplikt.

Nemndas flertall, formannen og forbrukernes representanter, var av den oppfatning at nettselskapet i en slik situasjon etter en viss tid pliktet å sende ut ny informasjon om valg av kraftleverandør og med opplysning om at kunden inntil så skjer fortsatt ville motta strøm fra nettselskapet etter leveringsplikt til en vesentlig høyere pris enn om kraftleverandør var valgt. Nettselskapet sendte ikke ut slik ny informasjon. De utsendte fakturaer og brev om prisendring var etter flertallets vurdering ikke tilstrekkelig i det man ikke kunne forvente at den vanlige kunde ut fra opplysningene i brevene/fakturaene skulle kunne oppfatte at det her var strøm som var vesentlig dyrere enn om kunden hadde valgt strømleverandør.

Det må bero på en helhetsvurdering når fornyet informasjon for å sikre at det ikke foreligger en misforståelse bør sendes ut. Etter flertallets vurdering burde ny informasjon i dette tilfellet senest blitt sendt ut etter et år.

Mindretallet, bransjens representanter, var av den oppfatning at gitt informasjon var god nok, både det innledende informasjonsbrevet og de etterfølgende brev om prisendringer. Mindretallet viste til at informasjonen etter deres vurdering var i henhold til NVE's forskrifter, bransjens tolkning og Standard nettleiekontrakt § 1 annet ledd.

Elklagenemnda anbefalte at klager ble tilbakebetalt mellomlegget mellom innbetalt beløp og spotpris med et påslag på 3 øre med virkning fra 8. oktober 2003, dvs ett år etter bestilling av abonnent. Medhold. Dissens.

Sak: 04-123 Klage vedrørende måler

Fakturering av forbruk. Ifølge Standard nettleieavtale § 6-1 om betaling, danner de verdier som avleses av nettselskapets måleutstyr grunnlaget for beregning av nettleie og energiforbruk i målepunktet. Klagers påstand var at tidligere målere var feil og at nåværende måler var rett. Innklagedes påstand var at alle målerne var rett. Nemnda fant det ikke sannsynliggjort at det var feil ved måleren som var montert i anlegget fra februar 2003 til juni 2004. Nemnda viste til "Prøveseddel" for kontroll av måler pr juni 2004 der måleren var kontrollert og funnet i orden. Selv om kontrollen ikke var utført ved seriemåling, slik den etter nemndas vurdering burde vært, fant

nemnda det sannsynlig at måleren var korrekt og la dette til grunn. Nemnda la videre til grunn at det teknisk sett var mulig for klager å ha brukt det målte forbruket.

I en situasjon hvor forbruket var målt og det ikke var funnet feil ved måleren og det teknisk sett var mulig å ha brukt strømmen, må klageren, om hun påberoper seg et lavere forbruk, sannsynliggjøre et annet forbruk enn det fakturerte. I denne saken var dette ikke gjort. Det var ikke ført tilstrekkelig bevis for et annet og lavere forbruk. Nemnda kunne ikke se at det var holdepunkter for å legge noe annet forbruk til grunn enn det målte forbruk. Ikke medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 04-131 Klage vedrørende strømregning

Etterfakturering. Verken klager eller netteier leste av måleren mellom start- og sluttdato. Strømforbruket ble derfor stipulert. Det var på det rene at stipulert forbruk var lavere enn det faktiske forbruket. Klager mente hun var i aktsom god tro. Hun betalte regningene som kom. Av netteieres informasjon fremgikk det at forbruket ville bli stipulert dersom selvavlesning ikke ble foretatt. Klager bestred kravet.

I henhold til nettavtalens § 6-3 kan nettselskapet kreve etterbetaling for enhver avregningsfeil. Etterbetaling kan kun skje for krav som ikke er foreldet etter foreldelsesloven. Foreldelsesfristen er 3 år. Utgangspunktet for beregningen av fristens utløp er innsendelse av saken til Elklagenemnda, dvs. 19. august 2004. Krav som gjaldt forbruk med oppfyllelsesfrist forut for 19. august 2001 var følgelig foreldet.

Nemnda delte seg i denne saken i et flertall og et mindretall.

Nemndas flertall, forbrukerrepresentant Olav Bjørgum og bransjens representanter, kunne ikke se at det forelå aktsom god tro hos klager og la til grunn at gjennomsnittlig årsforbruk i tiden 1. desember 1998 til 1. desember 2003 var 5450 kWh. Innklagede kunne fakturere klager etter forbruk på 5450 kWh for hvert av de tre siste årene, fratrukket innbetalt a konto for samme periode.

Nemndas mindretall, formannen og forbrukerrepresentant Olav Nyhus, var av den oppfatning at avregningsfeilen i dette tilfellet skyldtes nettselskapet og at kunden var i aktsom god tro. Nettselskapet unnlot i en periode på 5 år og 9 måneder å lese av kundens strømmåler. Etter dagjeldende praksis burde det i alle fall blitt gjort innen 3 år. Mindretallet var således av den oppfatning at det var nettselskapets feil at avviket ikke ble oppdaget på et vesentlig tidligere tidspunkt. Etter mindretallets vurdering kunne nettselskapet da ikke kreve betaling for merforbruket.

En samlet nemnd bemerket avslutningsvis at kravet var bestridt. Det var således feilaktig og kritikkverdig av nettselskapet å sende saken til inkasso.

Elklagenemnda anbefalte at innklagede fakturerer klager etter forbruk på 5450 kWh for hvert av de tre siste årene, fratrukket innbetalt a konto for samme periode. Ikke medhold. Dissens.

Sak: 04-132 Klage vedrørende avregning av kortmåler

Spørsmål om omprogrammering og inndrivning av gjeld i kortmåler. Innklagede hadde ikke fremlagt noen skriftlig avtale mellom klager og innklagede. Nemnda la til grunn at det ikke fantes noen slik skriftlig avtale.

Etter nemndas vurdering måtte kunden i mangel av andre opplysninger eller avtale kunne gå ut fra at det var den pris som var programmert i måleren som var gjeldende, og at det var denne pris som ble avregnet i forhold til innmatet strømkort. Nemnda viste i denne forbindelse også til innsendt avtaleforslag vedrørende nedbetaling av det omtvistede beløp. Det fremgikk av denne at "Med unntak av at forbruksavgift og påslag til energifondet kan verta endra, er prisane gjeldande til ny omprogrammering av målaren finner stad". Denne bestemmelse syntes å være i overensstemmelse med klagers syn – men som innklagede bestred riktigheten av.

Elklagenemnda anbefalte at kravet på kr 25 464, 50 ble frafalt og at uberettiget innkrevd beløp ble tilbakebetalt. Medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 04-136 Klage vedrørende faktura på kraft

Etterfakturering av kraft. I henhold til § 2-2 i Standard kraftleveringsavtale kan etterberegning skje fra og med siste betalingsfrist etter at feilen ble oppdaget og som hovedregel ikke ut over tre år, jmfør lov om foreldelse av fordringer. Tilleggsbetaling kan ikke kreves dersom feilen skyldes forhold hos kraftleverandøren eller noen kraftleverandøren svarer for, og kunden var i aktsom god tro.

Klager var villig til å betale for sitt strømforbruk, men mente innklagede selv måtte ta på seg skylden for manglende fakturering av kraft og redusere regningen. Nemnda la til grunn at forbruket ikke var omtvistet. På tross av feil og rutinesvikt hos innklagede, la nemnda til grunn at klager skal betale for kraften som er forbrukt. Selv om innklagede ikke hadde sendt regning på kraft, var kravet i behold

innenfor tidsfristen på tre år. Nemnda var av den oppfatning at klager ikke kunne ha vært i aktsom god tro. Han burde skjønt at han betalte for lite i strømkostnader. Ikke medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 04-148 Klage vedrørende regning på strømkostnad og nettkostnad

Etterfakturering av forlite fakturert forbruk på grunn av manglende avlesninger. På bakgrunn av de foreliggende opplysninger la nemnda til grunn at strømforbruket ble korrekt avlest den 10.12.01 og 30.07.04. Differansen mellom disse målingene viste det faktiske strømforbruket i perioden. Det faktiske forbruket var ikke bestridt.

I henhold til nettavtalen plikter kunden å lese av måleren i samsvar med de frister som er oppgitt av nettselskapet. Mangler slik måling, har nettselskapet anledning til å fastsette kundens uttak av strøm skjønnsmessig, dog slik at nettselskapet plikter å påse at alle målerpunktene avleses minst en gang i kalenderåret, med mindre dette medfører urimelig kostnad eller ulempe for nettselskapet, jf nettavtalens pkt 5-2.

Det er et relativt stort antall abonnenter som ikke leser av måleren minst en gang i året. Det vil medføre mye arbeid og store kostnader om nettselskapet skulle reise rundt og lese av disse målerne så snart fristen er oversittet. Det må derfor etter nemndas vurdering aksepteres at nettselskapene lar det gå noe lenger tid før avlesning søkes gjennomført av nettselskapets folk. I den mellomliggende fase burde det imidlertid etter nemndas vurdering være relativt enkelt og rimelig å sende ut skriftlig informasjon/advarsel til kunden der det uttrykkelig gjøres oppmerksom på at forbruket blir stipulert skjønnsmessig pga manglende avlesning fra kunden, og at det senere vil måtte bli foretatt en avregning etter faktisk forbruk. Etter nemndas vurdering bør slik informasjon sendes ut i løpet av det første året etter at fristen etter § 5-2 er gått ut. Manglende utsendelse av slik informasjon/avlesning vil etter omstendighetene kunne føre til at nettselskapet ikke gis anledning til å etterberegne etterfølgende avvik mellom stipulert og faktisk forbruk.

Klager var i dette tilfellet klar over sin plikt til å lese av måleren. Klagers anførsel om at det var forbundet med store praktiske problemer å få gjennomført dette kunne etter nemndas vurdering ikke føre frem.

Innklagede burde på sin side i dette tilfellet etter nemndas vurdering i løpet av 2003 ha sendt ut informasjon om konsekvensen av manglende avlesning. Etter en konkret vurdering var nemnda imidlertid av den oppfatning at den manglende informasjon i dette

tilfellet ikke kunne avskjære nettselskapet retten til å avregne forbruket per 30.07.2004. Nemnda la ved denne vurdering avgjørende vekt på at kunden var klar over sin plikt til å lese av måleren, men at han til tross for dette bevisst valgte å la være. Kunden måtte da forstå at nettselskapet var nødt til å stipulere forbruket, noe som også fremkom ved nærmere lesing av de regninger som ble sendt ut. Kunden måtte videre være klar over at han pliktet å betale for faktisk forbruk, og han måtte være forberedt på et etteroppgjør.

Nemnda fant etter dette ikke å kunne anbefale at klager ble gitt medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 04-149 Klage vedrørende krav om etterbetaling

På grunn av manglende avlesning fra kunden ble forbruket stipulert fra 1998 frem til hytten ble solgt i 2003. Måleren ble i denne forbindelse avlest og målestand sendt inn til netteier. Netteier foretok avregning som medførte en tilbakebetaling som viste seg ikke var korrekt. Av netteiers senere krav har klager under protest betalt kr 4 000,-.

Nemnda la til grunn at faktisk forbruk for perioden var større enn det stipulerte, og at klager således har uttatt mer strøm enn det hun løpende ble fakturert for.

Nemnda har ved denne vurdering delt seg i et flertall og et mindretall.

Flertallet, formannen og forbrukernes representanter, var av den oppfatning at kunden i dette tilfellet var i aktsom god tro. Det var levert inn korrekt avlesning ved oppstart og avslutning av kontraktsforholdet. Kunden måtte kunne forvente at innklagede ut fra dette gjorde korrekte beregninger ved sluttoppgjøret.

Flertallet var etter dette av den oppfatning at innklagede pliktet å tilbakebetale klageren kr 4 000,-.

Mindretallet, bransjens representanter, var av den oppfatning at klager ikke var i aktsom god tro. Mindretallet la vekt på klager hadde forsømt å lese av måleren på lang tid.

Elklagenemnda anbefalte at klager tilbakebetales kr 4 000. Medhold. Dissens

Sak: 04-151 Klage vedrørende sluttoppgjør

Etterfakturering av avregningsfeil. I henhold til Standard kraftleveringsavtale § 2-2 kan tilleggsbetaling kreves, men ikke om

feilen skyldes forhold hos kraftleverandøren og kunden var i aktsom god tro. Innklagede hadde fakturert for lite a-konto i forhold til det faktiske forbruket.

Innklagede beregnet for lite a-konto i forhold til det faktiske forbruket. Slik denne saken var opplyst, fant nemnda at innklagede var ansvarlig for egne feil i behandling av måledata og at klager hadde godtgjort sin gode tro. Klagers gode tro var heller ikke bestridt av innklagede. Innklagede kunne dermed ikke kreve tilleggsbetaling.

Elklagenemnda anbefalte at krav på kr. 12.310,- ble frafalt. Medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 04-153 Klage vedrørende avregningsfeil

Etterfakturering av avregningsfeil på hytte. I Standard nettleieavtale § 6-3 heter det blant annet at nettselskapet skal godskrive nettkunden, eller kan kreve etterbetaling for enhver avregningsfeil. Det heter også at når feilen kan tilskrives nettselskapet, kan nettselskapet ikke kreve etterbetaling dersom nettkunden var i aktsom god tro.

Slik denne saken var opplyst, fant nemnda at innklagede var ansvarlig for feilen i eget datasystem. Selv om innklagede trodde det var rett å stryke et siffer i måleravlesningen levert av klager, gjorde de ikke noe aktivt for å kontrollavlese måleren. Nemnda fant at klager hadde godtgjort sin gode tro. Innklagede kunne dermed ikke kreve tilleggsbetaling.

Nemnda bemerket avslutningsvis at det var kritikkverdig å sende inkasso/stengevarsel så lenge kravet var omtvistet.

Elklagenemnda anbefalte at kravet på kr. 13.050,- ble frafalt. Medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 04-159 Klage vedrørende merverdiavgift på strøm til leilighet i Finnmark

Det skal ikke betales merverdiavgift for strøm til boliger i fylkene Finnmark, Troms og Nordland. Dette er ikke regulert i standardvilkårene, men i forskrift fra Finansdepartementet. Det var påstand mot påstand om sendt/mottatt melding om bruksendring av lokaler fra kontor til leilighet i Finnmark fylke i 1994. Nemnda kunne ikke se at klager var å bebreide at han fra 1994 betalte regningsbeløp som ikke svarte til forpliktelsen. Han måtte kunne stole på at innklagede hadde hjemmel for kravet. Nemnda la til grunn at klageren var i aktsom god tro. Nemnda mente klager kunne påberope seg

foreldelseslovens tilleggsfrist på ti år og ga klager medhold i sitt krav om tilbakebetaling av merverdiavgift fra 1994. Enstemmig uttalelse.

Sak: 04-167 Klage vedrørende avregning

Saken gjaldt feil ved måledata eller feil håndtering av måledata. I henhold til Standard kraftleveringsavtale § 2-3 og Standard nettleieavtale § 5-2 er det nettselskapet som er ansvarlig for måledata.

På grunn av feil målerdata ble det ikke sendt avregningsfaktura, kun akontofakturaer. Slik saken var opplyst, fant nemnda at klager hadde sannsynliggjort sin gode tro. Nemnda la til grunn at nettselskapet hadde sendt feil måledata til innklagede. Det tap kraftleverandøren eventuelt var påført, ble følgelig en sak mellom kraftleverandør og nettselskap.

Ut i fra dette konkluderte nemnda med at innklagede ikke kunne kreve kunden. Medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 04-170 Klage vedrørende etterfakturering på grunn av feil målerkonstant på hytte

Etterfakturering av forbruk på hytte pga. avregningsfeil. I Standard nettleieavtale § 6-3 heter det blant annet at nettselskapet skal godskrive nettkunden, eller kan kreve etterbetaling for enhver avregningsfeil. Det heter også at når feilen kan tilskrives nettselskapet, kan nettselskapet ikke kreve etterbetaling dersom nettkunden var i aktsom god tro.

Klager påberopte seg aktsom god tro. Han hadde lest av måleren, meldt inn målerstand og betalt de regningene han fikk. Innklagede innrømmet feil i faktureringen av kunden, men mente kunden ikke kunne være i aktsom god tro når regningene var så lave.

Elklagenemnda la til grunn at innklagede hadde innrømmet feil i avregningen av kunden.

Klager hadde anført at han var i aktsom god tro. I spørsmålet om kundens gode tro delte nemnda seg i et flertall og et mindretall.

Nemndas flertall, forbrukerrepresentant Olav Bjørgum og bransjens representanter, kunne ikke se at det forelå aktsom god tro hos klager. Han burde ha reagert på de lave regningene, undersøkt det fakturerte forbruket nærmere og tatt kontakt med innklagede. I og med at det

forelå feil i avregningen hos innklagede og klager ikke kunne anses for å ha vært i aktsom god tro, foreslo flertallet en deling på 50/50 av det omtvistede beløpet.

Flertallet anbefalte at den omtvistede regningen på etterfakturert forbruk på 51 520 kWh for perioden 01.10.01-25.06.04 på kr 26.996,- ble delt mellom partene slik at klager betalte halvparten og innklagede måtte dekke den andre halvparten selv.

Nemndas mindretall, formannen og forbrukerrepresentant Olav Nyhus, var av den oppfatning at kunden var i aktsom god tro. Klager leste av måleren, sendte inn målerstand og betalte de regningene han fikk. Etter mindretallets vurdering forelå det ikke spesielle forhold ved regningene som tilsa at klager burde ha forstått at disse ikke var riktige. Det var i et slikt tilfelle ikke anledning til å kreve etterberegning.

På bakgrunn av flertallets vurdering anbefalte nemnda at den omtvistede regningen på etterfakturert forbruk ble delt mellom partene slik at klager betalte halvparten og innklagede måtte dekke den andre halvparten selv.

Sak: 04-173 Klage vedrørende etterfakturering

Klagers forbruk for perioden 3. november 2002 til 19. desember 2003 var målt til 92 764 kWh. Dette var et forbruk som i vesentlig grad oversteg det normale. Nemnda fant det vanskelig å ta stilling til saken på bakgrunn av sakens dokumenter. Bevis med hensyn til målerstand ved innflytting og utflytting av boligen var uklare. For å ta stilling til saken var det behov for å høre parten og vitner, innhente historiske data m.v. Dette falt utenfor det som var praktisk mulig for nemnda. Saken ble derfor avvist fra behandling i nemnda, jf nemndavtalen punkt 5,7 der det blant annet heter at nemnda skal avvise en klage dersom saken reiser bevissspørsmål som vanskelig kan kartlegges under saksbehandlingen. All saksbehandling er skriftlig.

Sak: 04-174 Klage vedrørende etterregning for ikke registrert forbruk

Spørsmål om etterfakturering av uregistrert kraftforbruk. Trafoen skulle skiftes og klagers elektroinstallatør monterte et aggregat slik at han skulle ha krafttilførsel når nettet måtte kobles fra. Installatøren koblet ut måleren slik at strøm fra aggregatet ikke skulle måles. Etter at trafoen var skiftet, koblet innklagedes linjemontører aggregatet fra og klagers anlegg inn på nettet igjen uten at de oppdaget at

målerinstallasjonen var utkoblet. Dette resulterte i at det senere ikke ble registrert noe forbruk i en periode.

Slik denne saken var opplyst la nemnda til grunn at klager bar risikoen for sin installatørs utførelse av oppdraget. Videre la nemnda til grunn at innklagede ikke kunne lastes for at de ikke oppdaget at anlegget var utkoblet. Nemnda la vekt på at installatøren ikke ga beskjed om utkoblingen og konkluderte med at innklagede hadde rett til å stipulere og etterfakturere i henhold til Standard nettleieavtale § 5-4 og Standard kraftleveringsavtale § 2.2.

Ikke medhold. Enstemmig uttalelse. Klager kan eventuelt rette sitt krav mot installatøren.

Sak: 04-181 Klage vedrørende etterfakturering av kraft og nettleie

Etterfakturering på grunn av avregningsfeil. I Standard nettleieavtale § 6-3 heter det blant annet at nettselskapet skal godskrive nettkunden, eller kan kreve etterbetaling for enhver avregningsfeil. Det heter også at når feilen kan tilskrives nettselskapet, kan nettselskapet ikke kreve etterbetaling dersom nettkunden var i aktsom god tro.

Siste siffer i måleravlesningene var kuttet ut ved feil registrering hos netteier og feil oppgave fra kunden. Klager påsto at de i 2001 to ganger ga telefonisk beskjed til innklagede om endring av bruk av hytta fra fritidsbruk til helårsbruk. Innklagede påsto at de ikke hadde mottatt slike henvendelser.

Slik denne saken var opplyst, la nemnda til grunn at det var feil i innklagedes håndtering av mottatte målerdata fra kunden. Selv om innklagede trodde det var rett å stryke et siffer i måleravlesningen levert av klager, gjorde de ikke noe aktivt for å kontrollavlese måleren. På den annen side fant nemnda at klager ikke kunne ha vært i aktsom god tro med hensyn til det fakturerte forbruket. Klager burde ha kontrollert nærmere og tatt kontakt med innklagede. I en situasjon der klager ikke ble ansett for å ha vært i aktsom god tro, kan innklagede kreve tilleggsbetaling i henhold til ovennevnte bestemmelse.

Klager ble ikke gitt medhold i sitt krav om ikke å betale etterfakturert kraft og nettleie. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-01 Klage vedrørende strømfaktura

Fakturering av forbruk. Ifølge Standard nettleieavtale § 6-1 om betaling, danner de verdier som avleses av nettselskapets måleutstyr grunnlaget for beregning av nettleie og energiforbruk i målepunktet. Slik denne saken er opplyst og dokumentert kan ikke nemnda se at det er holdepunkter for eller sannsynliggjort at det målte og fakturerte forbruket ikke tilhørte klager for den perioden hun bodde i leiligheten. Nemnda legger videre til grunn at det teknisk sett er mulig for klager å ha brukt det målte forbruket.

Klager påsto kravet refererte seg til og skulle rettes mot forrige leietaker. Innklagede påsto at forbruket tilhørte klager. I en situasjon hvor forbruket var målt og hvor det teknisk sett var mulig å ha brukt strømmen, måtte klageren, om hun påberopte seg et lavere forbruk, sannsynliggjøre et annet forbruk enn det fakturerte. I denne saken var dette ikke gjort. Det var ikke ført tilstrekkelig bevis for et annet og lavere forbruk. Klager fikk ikke medhold i sitt krav. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-08 Klage vedrørende strømmåling/strømforbruk på gårdsbruk

Fakturering av forbruk etter en stipulering. Dersom måleravlesning mangler har nettselskapet rett til å fastsette nettkundens uttak skjønnsmessig, jamfør Standard nettleieavtale § 5-2 og NVEs forskrift 301 § 5-1.

Klager påsto at fakturert forbruk var feil. Innklagede viste til at forbruket totalt sett var rett, men at det på grunn av en enkelt stipulering ble periodisert feil i den etterfølgende fakturaen. Slik denne saken var opplyst la nemnda til grunn at det ikke var strid om det totale forbruket, men om fordelingen innenfor en periode. Nemnda la videre til grunn at måleren var kontrollert og funnet i orden. Nemnda kunne ikke se at den stipulering innklagede hadde gjort var i strid med ovennevnte avtale eller forskrift. Klager fikk ikke medhold i sitt krav om tilbakebetaling for feilregistrert forbruk. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-12 Klage vedrørende fakturering

I henhold til § 2-2 i Standard kraftleveringsavtale kan tilleggsbetaling kreves, men ikke dersom feilen skyldes forhold hos kraftleverandøren og kunden var i aktsom god tro. Den samme bestemmelse sier at etterberegning kan skje fra og med siste betalingsfrist etter at feilen ble oppdaget og som hovedregel ikke ut over tre år, jamfør lov om foreldelse av fordringer.

Klager påberopte seg god tro ved å ha lest av måleren, sendt inn målerstand via tastafon og betalt strømregninger via avtalegiro. Innklagede hadde innrømmet feil ved at de ikke hadde aktivisert kundeforholdet ved avtaleinngåelse og fakturert kunden for forbruk. Nemnda la til grunn feil og rutinesvikt hos innklagede da de ikke aktiviserte kundeforholdet ved avtaleinngåelse og fakturerte kunden for forbruk i den tiden hun var kunde. Nemnda la videre til grunn at forbruket ikke var omtvistet.

I spørsmålet om kundens gode tro delte nemnda seg i et flertall og et mindretall

Flertallet, formannen og forbrukernes representanter, var av den oppfatning at kunden i dette tilfellet var i aktsom god tro og at innklagede dermed ikke kunne kreve etterbetaling. Klager hadde lest av måleren, sendt inn målerstand via tastafon og betalt strømregninger via avtalegiro.

Mindretallet, bransjens representanter, var av den oppfatning at klager ikke var i aktsom god tro. Mindretallet la vekt på at kunden ikke kunne dekke seg bak bruk av avtalegiro og fraskrive seg sitt ansvar for å kontrollere at hun betalte for sitt kraftforbruk.

Mindretallet la til grunn at innklagede kunne kreve etterbetaling, men ikke i mer enn i tre år.

På bakgrunn av flertallets vurdering, ble klagen gitt medhold. Dissens

Sak: 05-16 Klage vedrørende endrede rutiner for fakturering fra etterskuddsvis kraftforbruk to måneder til forskudd akonto tre måneder

Endring av faktureringsrutine fra etterskuddsvis til forskuddsvis fakturering og varsling til kunden om slik endring.

I henhold til Standard nettleieavtale § 6-1 forfaller faktura til betaling i henhold til nettselskapets normale faktureringsrutiner og skal tilfredsstillende krav til fakturering fastsatt i forskrift. Husholdninger med forventet strømforbruk mindre enn 8000 kWh kan faktureres forskuddsvis, jf NVEs forskrift 301 § 6-1.

Klager ble uten varsel fakturert forskuddsvis i stedet for etterskuddsvis og ønsket ikke slik endring. Klager hadde et forbruk på mindre enn 8000 kWh i året og kunne således faktureres forskuddsvis. Etter nemndas vurdering hadde innklagede anledning til å endre sine faktureringsrutiner fra etterskuddsbetaling til forskuddsbetaling.

Innklagede burde imidlertid ha varslet om dette på forhånd, slik nettavtalen § 6-2 foreskriver. Manglende informasjon var kritikkverdig, men fratok ikke innklagede rett til å endre sine rutiner. Ikke medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-17 Klage vedrørende fakturering av strøm og nettleie

Spørsmål om nettselskapet kunne fjerne måleren uten å varsle kunden. Videre spørsmål om etterfakturering av forbruk, forbruksprofil, stenging og inkassokrav.

Klager var ikke varslet om at måleren skulle tas ned. Han fikk derved ikke verifisert målerstanden og bestred etterfakturert forbruk. Innklagede hadde ikke rutine for å varsle kunden når de skiftet målere på grunn av alder.

I denne saken hadde nemnda delt seg i et flertall og et mindretall:

Nemndas flertall, formannen, bransjens representant Anne Rogstad og forbrukernes representanter, la til grunn at selv om varsel ikke er påbudt etter lov, forskrifter eller standard nettleiekontrakt, følger det av partenes lojalitetsplikt i kontraktsforhold at nettselskapet må varsle kunden før måleren byttes ut. Kundens rett til å kreve kontroll av måleren, jamfør Standard nettleieavtale § 5-3, blir illusorisk om slikt varsel ikke gis. Når forbruket er stipulert over lengre tid, må nettselskapet påregne at det kan bli tvist om forbrukets størrelse på avregningstidspunktet. Da kan kontroll av måleren være et viktig forhold. Flertallet mente innklagede hadde brutt denne bestemmelse ved ikke å varsle kunden.

Når det gjaldt spørsmål om etterfakturering, fant flertallet at nettselskapet som den profesjonelle part burde ha sikret bevis for at måleren var i orden. Måleren ble skiftet fordi den var gammel - og dermed muligens upålitelig. Det kunne således reises tvil om det målte forbruk var korrekt. Denne tvil måtte etter flertallets vurdering gå ut over den profesjonelle part som kunne ha sikret bevisene i saken. Flertallet var derfor av den oppfatning at innklagede ikke kunne kreve etterbetaling.

Nemnda tok ikke stilling til anvendt forbruksprofil, men mente at innklagede ikke skulle stengt strømmen i dette tilfellet, og at de burde ha stanset kravet før det gikk til inkasso.

Nemndas mindretall, bransjens Ivar Lingaas, var av den mening at det ikke var noen plikt til å avregne kunden hver gang måleren byttes. Selv om nettselskapet kunne ha sikret bevis ved for eksempel å ta bilde av displayet på måleren da de tok måleren ned, har ikke

nettselskapet noen slik plikt og heller ikke noen plikt til å varsle kunden før måleren tas ned. Mindretallet mente at det etterfakturerte forbruket var tilstrekkelig sannsynliggjort ved de måleravlesninger som var gjort.

På bakgrunn av flertallets vurdering ble klager gitt medhold i at han skulle vært varslet før måleren ble tatt ned og at etterfakturert forbruk ikke kunne kreves. Dissens

Sak: 05-26 Klage vedrørende måler, måleravlesning samt avregning på strømforbruk og nettleie

Fakturering av forbruk. Ifølge Standard nettleieavtale § 6-1 om betaling, danner de verdier som avleses av nettselskapets måleutstyr grunnlaget for beregning av nettleie og energiforbruk i målepunktet. Nemnda viste til "Prøveseddel" for kontroll av måler der måleren var kontrollert og funnet i orden. Nemnda fant det sannsynlig at måleren var korrekt og la dette til grunn. Nemnda la videre til grunn at det teknisk sett var mulig for klager å ha brukt det målte forbruket.

Klager bestred målt forbruk og påsto et lavere forbruk. I en situasjon hvor forbruket var målt og det ikke var funnet feil ved måleren og det teknisk sett var mulig å ha brukt strømmen, måtte klageren, om hun påberopte seg et lavere forbruk, sannsynliggjort et annet forbruk enn det fakturerte. Det var ikke ført tilstrekkelig bevis for et annet og lavere forbruk. Nemnda kunne derfor ikke se at det var holdepunkter for å legge noe annet forbruk til grunn enn det målte forbruk.

Ifølge Forskrift om måling, avregning og samordnet opptreden ved kraftomsetning og fakturering av netttjenester skal husholdning med forventet årlig strømforbruk større enn 8000 kWh faktureres etterskuddsvis minimum hver tredje måned på bakgrunn av avlesning. Slik denne saken var opplyst har innklagede fulgt forskriften og fakturert i henhold til den. Klagen ble ikke gitt medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-30 Klage vedrørende levering av kraft i henhold til reglene om leveringsplikt (ventetariff)

Nettselskapet har plikt til å levere strøm til kunder som ikke har egen kraftleverandør. Strøm som leveres av nettselskapet etter denne såkalte "leveringsplikten" er normalt dyrere enn strøm levert fra en kraftleverandør, og er ment å være en midlertidig ordning som varer til kunden selv velger kraftleverandør.

Nettselskapet plikter å gi kunden skriftlig og klar informasjon om valg av kraftleverandør og om hva konsekvensene blir dersom kraftleverandør ikke velges, herunder informasjon om prisfastsettingen for strøm levert etter leveringsplikt. Dersom kunden ikke velger kraftleverandør, bør informasjonen gjentas etter en viss tid for å sikre at det ikke foreligger noen misforståelse. Det har formodningen mot seg at forbrukeren ønsker levering av strøm til en høyere pris enn hva som er alminnelig.

Klager påsto han ikke hadde mottatt informasjonsbrev om at han var registrert på leveringsplikt og at han i alle fall ikke var oppmerksom på at strømprisen var mye høyere fra nettselskapet enn fra kraftselskapet. Kunden sto på ventetariff i ca 7 måneder. Innklagede påsto at informasjonsbrev var sendt.

På bakgrunn av de foreliggende opplysninger la nemnda til grunn at nettselskapet i april 2004 sendte ut informasjonsbrev om valg av kraftleverandør og leveringspliktbestemmelsene. Nemnda la videre til grunn at klager måtte ha mottatt dette brevet. Kunden måtte selv ta ansvaret om han ikke leste mottatt post. Selv om nemnda var av den mening at informasjonsbrevet kunne vært tydeligere, var den gitte informasjon i samsvar med reglene om leveringsplikt. I dette tilfellet sto kunden på leveringsplikt i ca 7 måneder og det var ikke lenger tid enn at det ikke kunne forventes at innklagede burde gjentatt informasjonen.

Klager ble ikke gitt medhold i sitt krav om å bli satt på ordinær kraftleverandørpris i perioden. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-42 Klage vedrørende regninger

Betalingsplikt påhviler nettkunden. Innklagede kan kreve betaling av kunden, men ikke ut over den vanlige foreldelsesfristen på 3 år. Klager bestred krav om betaling av regninger fra juli 2000 til januar 2004. Foreldelsesfristen ble avbrutt ved klagers innsendelse av saken til nemnda 11. mars 2005. Det vil si at klager pliktet å betale strøm fra 11. mars 2002. Krav før denne dato var foreldet. Slik denne saken var opplyst og dokumentert, fant nemnda at klager måtte betale utestående beløp på kr. 7.687,-. Nemnda tok ikke stilling til forhold omkring stenging av anlegget. Delvis medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-44 Klage vedrørende målt forbruk - feil ved måler

Saken gjaldt to forhold. For det første et spørsmål vedrørende krav/tilbakebetaling ut over vanlig foreldelsesfrist. For det andre spørsmål om motregning av et udokumentert beløp.

Vedrørende det første forholdet, la nemnda til grunn at vanlig foreldelsesfrist er tre år. Videre la nemnda til grunn at feilen i måleapparatet ble oppdaget 05.11.03. Innklagede hadde imøtekommet klagers krav ved korrigerings av forbruket tre år tilbake i tid til 05.11.00. Nemnda kunne ikke se at det var grunnlag for klagers krav om tilbakebetaling ut over tre år og klagen ble ikke gitt medhold på dette punktet.

Vedrørende det andre forholdet, kunne ikke nemnda se hva beløpet på kr. 202,- gjaldt ut i fra de foreliggende opplysninger. Nemnda kunne ikke se at innklagede hadde rett til å motregne dette beløpet og klagen ble gitt medhold på dette punktet.

Samlet ble klagen gitt delvis medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-47 Klage vedrørende etterfakturerings

Etterfakturerings av forbruk pga. avregningsfeil. I Standard kraftleveringsavtale § 2-2 heter det blant annet at ved feil håndtering av måledata kan kraftleverandør kreve etterbetaling. Når feilen kan tilskrives kraftleverandøren, kan han imidlertid ikke kreve etterbetaling dersom kunden var i aktsom god tro.

Klager påberopte seg aktsom god tro ved at han hadde lest av og sendt inn alle måleravlesninger innen fristen og betalt alle regningene han mottok. Klager avviste etterfaktureringskravet. Innklagede viste til at klager hadde hatt et forbruk som ikke tidligere var fakturert og at kravet ikke var foreldet.

Slik denne saken var belyst, la nemnda til grunn at det var oppstått feil hos innklagede ved at de ikke hadde registrert målerdata sendt fra nettselskapet. Nemnda la videre til grunn at klager var i aktsom god tro ved at han hadde lest av og sendt inn måleravlesninger innen fristen og betalt alle regningene han hadde mottatt. Det var i et slikt tilfelle ikke anledning til å kreve etterbetaling. Medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-49 Klage vedrørende strømvregning for 2004

Etterfakturerings av kraft. I henhold til § 2-2 i Standard kraftleveringsavtale kan etterberegning skje fra og med siste betalingsfrist etter at feilen ble oppdaget og som hovedregel ikke ut over tre år, jmfør lov om foreldelse av fordringer. Tilleggsbetaling kan

ikke kreves dersom feilen skyldes forhold hos kraftleverandøren eller noen kraftleverandøren svarer for, og kunden var i aktsom god tro.

Klager trodde at innklagede justerte det månedlige a kontobeløpet i henhold til innsendte måleravlesninger, men innklagede fastsatte størrelsen på a kontoen på grunnlag av tidligere årsforbruk og tok ikke hensyn til måleravlesninger i løpet av året.

Nemnda la til grunn at forbruket ikke var omtvistet. Nemnda la videre til grunn at det var avtalt mellom partene at det skulle faktureres a konto på grunnlag av foregående års forbruk. Ved slikt faktureringsystem var det ikke noen plikt til å justere a konto beløpet i løpet av året. Det avregnes for reelt forbruk ved årets slutt selv om avlesninger er kommet inn i løpet av året.

Selv om klagers måler viste feil og innklagede burde gjort klager oppmerksom på det og undersøkt hvilken faktureringsavtale som gjaldt mellom dem, fikk ikke dette konsekvenser. Nemnda kunne ikke se at det forelå faktureringsfeil med brudd på § 2-2 og la til grunn at klager måtte betale for kraften som var forbrukt. Klager ble ikke gitt medhold i sitt krav om halvering av etterfakturert forbruk. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-52 Klage vedrørende faktura på strømforbruk og nettleie

Klager avviste krav på bakgrunn av tvist om avlesning av måler. I henhold til Standard nettleieavtale § 6-1 danner de måleverdier som avleses av nettselskapets måleutstyr alene grunnlaget for beregning av nettleie og energiforbruk/energifylt i målepunktet. Det var enighet mellom partene om målerstanden ved oppstart og opphør. Selv om det hadde vært uklarheter underveis, og innklagede hadde innrømmet feil, la nemnda til grunn at totalforbruket var riktig. Klagen ble ikke gitt medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-55 Klage vedrørende sluttavregning

Tilbakebetaling av tidligere utbetalte tilgodebeløp. Klager mottok tilgodebeløp fra innklagede. Etter nesten ett år mottok hun krav om tilbakebetaling som hun avviste. Innklagede viste til at tidligere innbetalt a konto var feil og klager ble ved en feil tilbakebetalt beløp to ganger. Innklagede mente at kunden også har plikt til å kontrollere at tilsendte fakturaer er korrekte og hevdet at kravet var korrekt i forhold til kundens forbruk og at kravet ikke var foreldet.

Etter en helhetsvurdering av denne saken fant nemnda at innklagede ikke kunne kreve tilbake det de tidligere hadde utbetalt i tilgodebeløp. Nemnda la vekt på at det hadde gått lang tid fra utbetalingene fant

sted til kravet kom og at klager hevet pengene i god tro. Feilen som førte til uriktig utbetaling lå hos innklagede og de måtte dekke tapet selv. Nemnda gjorde likevel klart at selv om innklagede var den profesjonelle part i forholdet, hadde kunden selv også plikt til å følge med på at riktig oppgjør fant sted. Medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-59 Klage vedrørende avregning

Etterfakturering av forlite fakturert forbruk på grunn av manglende/ikke registrerte avlesninger. I henhold til § 2-2 i Standard kraftleveringsavtale kan etterberegning skje fra og med siste betalingsfrist etter at feilen ble oppdaget og som hovedregel ikke ut over tre år, jmfør lov om foreldelse av fordringer. Tilleggsbetaling kan ikke kreves dersom feilen skyldes forhold hos kraftleverandøren og kunden var i aktsom god tro.

På bakgrunn av de foreliggende opplysninger la nemnda til grunn at strømforbruket ble korrekt avlest den 01.01.01 og 11.09.04. Differansen mellom disse målingene viste det faktiske strømforbruket i perioden. Det faktiske forbruket var ikke bestridt.

I henhold til nettavtalen plikter kunden å lese av måleren i samsvar med de frister som er oppgitt av nettselskapet. Mangler slik måling, har nettselskapet anledning til å fastsette kundens uttak av strøm skjønnsmessig, dog slik at nettselskapet plikter å påse at alle målerpunktene avleses minst en gang i kalenderåret, med mindre dette medfører urimelig kostnad eller ulempe for nettselskapet, jf nettavtalens pkt 5-2.

Det er et relativt stort antall abonnenter som ikke leser av måleren minst en gang i året. Det vil medføre mye arbeid og store kostnader om nettselskapet skulle reise rundt og lese av disse målerne så snart fristen er oversittet. Det må derfor etter nemndas vurdering aksepteres at nettselskapene lar det gå noe lenger tid før avlesning søkes gjennomført av nettselskapets folk. I den mellomliggende fase burde det imidlertid etter nemndas vurdering være relativt enkelt og rimelig å sende ut skriftlig informasjon/advarsel til kunden der det uttrykkelig gjøres oppmerksom på at forbruket blir stipulert skjønnsmessig pga manglende avlesning fra kunden, og at det senere vil måtte bli foretatt en avregning etter faktisk forbruk. Etter nemndas vurdering bør slik informasjon sendes ut i løpet av det første året etter at fristen etter § 5-2 er gått ut. Manglende utsendelse av slik informasjon/avlesning vil etter omstendighetene kunne føre til at nettselskapet ikke gis anledning til å etterberegne etterfølgende avvik mellom stipulert og faktisk forbruk.

Klager påberopte seg god tro ved at forbruket ble meldt inn via telefon og regningene ble betalt via avtalegiro. Selv om innklagede feilaktig hadde stipulert for lavt i flere år, mente klager at begge hadde ansvar for at rett forbruk ble fakturert/betalt til rett tid og foreslo en 50/50 deling av omtvistet faktura. Innklagede innrømte at de ikke hadde gjort nok for å få inn faktiske målerstander for årene 2002-2004.

Innklagede burde i dette tilfellet etter nemndas vurdering i løpet av 2002 ha sendt ut informasjon om konsekvensen av manglende avlesning. Slik manglende informasjon avskjar nettselskapet retten til å etterberegne avviket etter 01.01.03.

Nemnda tok ikke stilling til spørsmålet om god tro hos kunden og tok heller ikke hensyn til klagers tilbud om å betale halve regningen. Nemnda la til grunn at forbruket ikke var omtvistet og at klager kunne kreves, men ikke ut over den vanlige foreldelsesfristen på 3 år. Foreldelsesfristen ble avbrutt ved klagers innsendelse av saken til nemnda innstempelt 22.04.05. Dvs. at klager pliktet å betale etterbetalingskravet fra 22.04.02 og fram til 01.01.03.

Klager ble gitt delvis medhold, men måtte betale for det forbruk som ikke var foreldet, det vil si for forbruk i perioden fra 22.04.02 til 01.01.03. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-60 Klage vedrørende strømregning

Etterfakturerer av forbruk i bolig pga. avregningsfeil. I Standard nettleieavtale § 6-3 heter det blant annet at nettselskapet skal godskrive nettkunden, eller kan kreve etterbetaling for enhver avregningsfeil. Når feilen kan tilskrives nettselskapet, kan nettselskapet imidlertid ikke kreve etterbetaling dersom nettkunden var i aktsom god tro.

Klagerne påberopte seg god tro ved at avlesningene var korrekte og avviste etterfakturert forbruk av tidligere for lite registrert forbruk i ca ett år. Innklagede innrømte feil ved gal innstilling av fjernavleserterminal som førte til registrering av kun halvt forbruk i forhold til hva den ordinære måleren registrerte. Innklagede mente at klagerne burde ha varslet dem om det lave forbruket på et tidligere tidspunkt.

Nemnda la til grunn at innklagede hadde innrømte feil i avregningen av kunden. Nemnda la videre til grunn at klagerne var i aktsom god tro. Forbruket ble i dette tilfellet fjernavlest av innklagede, og det forelå i begynnelsen ikke omstendigheter som ga klager grunn til å tvile på at dette ble korrekt utført eller at forbruket ikke ble riktig beregnet. Klagerne ga videre beskjed så snart de fikk mistanke om at

noe likevel var galt. Det er i et slikt tilfelle ikke anledning til å kreve etterberegning. Medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-61 Klage vedrørende avregning

Etterfakturering av for lite fakturert forbruk på grunn av manglende avlesninger. I henhold til § 2-2 i Standard kraftleveringsavtale kan etterberegning skje fra og med siste betalingsfrist etter at feilen ble oppdaget og som hovedregel ikke ut over tre år, jmfør lov om foreldelse av fordringer. Tilleggsbetaling kan ikke kreves dersom feilen skyldes forhold hos kraftleverandøren og kunden var i aktsom god tro.

På bakgrunn av de foreliggende opplysninger la nemnda til grunn at strømforbruket ble korrekt avlest den 24.08.00 og 05.01.05. Differansen mellom disse målingene viste det faktiske strømforbruket i perioden. Det faktiske forbruket var ikke bestridt.

I henhold til nettavtalen plikter kunden å lese av måleren i samsvar med de frister som er oppgitt av nettselskapet. Mangler slik måling, har nettselskapet anledning til å fastsette kundens uttak av strøm skjønnsmessig, dog slik at nettselskapet plikter å påse at alle målerpunktene avleses minst en gang i kalenderåret, med mindre dette medfører urimelig kostnad eller ulempe for nettselskapet, jf nettavtalens pkt 5-2.

Det er et relativt stort antall abonnenter som ikke leser av måleren minst en gang i året. Det vil medføre mye arbeid og store kostnader om nettselskapet skulle reise rundt og lese av disse målerne så snart fristen er oversittet. Det må derfor etter nemndas vurdering aksepteres at nettselskapene lar det gå noe lenger tid før avlesning søkes gjennomført av nettselskapets folk. I den mellomliggende fase burde det imidlertid etter nemndas vurdering være relativt enkelt og rimelig å sende ut skriftlig informasjon/advarsel til kunden der det uttrykkelig gjøres oppmerksom på at forbruket blir stipulert skjønnsmessig pga manglende avlesning fra kunden, og at det senere vil måtte bli foretatt en avregning etter faktisk forbruk. Etter nemndas vurdering bør slik informasjon sendes ut i løpet av det første året etter at fristen etter § 5-2 er gått ut. Manglende utsendelse av slik informasjon/avlesning vil etter omstendighetene kunne føre til at nettselskapet ikke gis anledning til å etterberegne etterfølgende avvik mellom stipulert og faktisk forbruk.

Klager hevdet å ha vært i aktsom god tro og betalt regningene basert på stipulert forbruk. Innklagede mente kunden ikke kunne ha vært i aktsom god tro ettersom kunden bevisst valgte ikke å lese av måleren.

Innklagede mente kunden burde forstått at det var nødvendig å lese av måleren for å få rett forbruk.

Nemnda var av den oppfatning at klager ikke kunne høres med at hun var i aktsom god tro når hun unnløt å lese av måleren fordi hun trodde det var hipp som happ om hun leste av. Heller ikke kunne hun høres med at det var forbundet med store praktiske problemer å få gjennomført avlesning. Etter nemndas vurdering kunne ikke disse anførsler føre frem.

Innklagede burde på sin side i dette tilfellet etter nemndas vurdering i løpet av 2002 ha sendt ut informasjon om konsekvensen av manglende avlesning. Etter en konkret vurdering var nemnda imidlertid av den oppfatning at den manglende informasjon i dette tilfellet ikke kunne avskjære nettselskapet retten til å etterberegne avviket. Nemnda la ved denne vurdering avgjørende vekt på at kunden burde vært klar over sin plikt til å lese av måleren, og at hun bevisst valgte å la være. Kunden burde forstå at nettselskapet var nødt til å stipulere forbruket, noe som også fremkommer på de regninger som ble sendt ut. Kunden måtte videre være klar over at hun pliktet å betale for faktisk forbruk, og hun måtte være forberedt på et etteroppgjør.

Nemnda la til grunn at forbruket ikke var omtvistet og at klager kunne kreves, men ikke ut over den vanlige foreldelsesfristen på 3 år. Foreldelsesfristen ble avbrutt ved klagers innsendelse av saken til nemnda innstempelt 25.04.05. Krav eldre enn 3 år forut for denne dato var foreldet. Det vil si at klager pliktet å betale etterbetalingskravet fra 25.04.02. Klager slapp bare unna det som var foreldet fordi hun bevisst hadde unnløtt å lese av måleren.

Klager ble gitt delvis medhold, men hun måtte betale for det forbruk som ikke var foreldet, det vil si forbruk i perioden fra 25.04.02 til 03.01.05. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-64 Klage vedrørende levering av kraft i henhold til reglene om leveringsplikt (ventetariff)

Nettselskapet har plikt til å levere strøm til kunder som ikke har egen kraftleverandør. Strøm som leveres av nettselskapet etter denne såkalte "leveringsplikten" er normalt dyrere enn strøm levert fra en kraftleverandør, og er ment å være en midlertidig ordning som varer til kunden selv velger kraftleverandør.

Nettselskapet plikter å gi kunden skriftlig og klar informasjon om valg av kraftleverandør og om hva konsekvensene blir dersom kraftleverandør ikke velges, herunder informasjon om prisfastsettingen

for strøm levert etter leveringsplikt. Dersom kunden ikke velger kraftleverandør, bør informasjonen gjentas etter en viss tid for å sikre at det ikke foreligger noen misforståelse. Det har formodningen mot seg at forbrukeren ønsker levering av strøm til en høyere pris enn hva som er alminnelig.

Klager var i den tro at hun hadde bestilt strøm. Hun hadde sendt inn bestilling på nettleie og ringt. Det var påstand mot påstand om sendt/mottatt informasjonsbrev om netteiers rolle som kraftleverandør. Innklagede viste til at brevet ikke kom i retur og måtte anses som mottatt av klager. Klager tilbakeviste krav om ventetariff i nesten 1½ år.

På bakgrunn av de foreliggende opplysninger la nemnda til grunn at nettselskapet i januar 2004 sendte ut informasjonsbrev om valg av kraftleverandør og leveringspliktbestemmelsene. Nemnda la videre til grunn at klager måtte ha mottatt dette brevet. Kunden måtte selv ta ansvaret om hun ikke leste mottatt post. Selv om nemnda var av den mening at informasjonsbrevet kunne vært tydeligere, var den gitte informasjon i samsvar med reglene om leveringsplikt.

I spørsmålet om den tiden kunden kunne stå på leveringsplikt uten at det kunne forventes at innklagede gjentok informasjonen, delte nemnda seg i et flertall og et mindretall.

Nemndas flertall, formannen og forbrukernes representanter, var av den mening at 15 måneder var for lang tid uten at det ble sendt nytt informasjonsbrev. Flertallet mente skjæringspunktet lå på rundt ett år. Når nytt informasjonsbrev ikke ble sendt, avskar det nettselskapet fra å kreve leveringspliktig tariff i mer enn ett år. I dette tilfellet ville det si at klager ikke behøvde å betale leveringspliktig tariff etter 01.01.05.

Nemndas mindretall, bransjens representanter, var av den mening at innklagede hadde holdt seg til gjeldende regelverk. Det er verken i forskrift eller i avtale krav om at nettselskapet skal gi ytterligere informasjon enn det første brevet. Mindretallet la også vekt på at informasjon om leveringsplikt fremkom på fakturaene.

På bakgrunn av flertallets vurdering, anbefalte nemnda at klager betaler leveringspliktig tariff frem til 01.01.05, og at hun deretter gis en pris som ikke overstiger gjennomsnittlig pris for produkt "Standard variabel kraftpris" i området i angjeldende tidsperiode. Dissens

Sak: 05-67 Klage vedrørende levering av kraft i henhold til reglene om leveringsplikt (ventetariff)

Nettselskapet har plikt til å levere strøm til kunder som ikke har egen kraftleverandør. Strøm som leveres av nettselskapet etter denne såkalte "leveringsplikten" er normalt dyrere enn strøm levert fra en kraftleverandør, og er ment å være en midlertidig ordning som varer til kunden selv velger kraftleverandør.

Nettselskapet plikter å gi kunden skriftlig og klar informasjon om valg av kraftleverandør og om hva konsekvensene blir dersom kraftleverandør ikke velges, herunder informasjon om prisfastsettingen for strøm levert etter leveringsplikt. Dersom kunden ikke velger kraftleverandør, bør informasjonen gjentas etter en viss tid for å sikre at det ikke foreligger noen misforståelse. Det har formodningen mot seg at forbrukeren ønsker levering av strøm til en høyere pris enn hva som er alminnelig.

Det var påstand mot påstand om sendt/mottatt informasjonsbrev om nettselskapets rolle som strømleverandør. Klager hevdet han ikke hadde mottatt informasjonsbrevet, mens innklagede hevdet å ha sendt brevet og viste til at brevet ikke kom i retur og måtte anses som mottatt av klager. Klager krevde tilbakebetalt differansen mellom fakturert og vanlig tariff fra leverandør.

På bakgrunn av de foreliggende opplysninger la nemnda til grunn at nettselskapet i juli 2004 sendte ut informasjonsbrev om valg av kraftleverandør og leveringspliktbestemmelsene.

Selv om nemnda var av den mening at informasjonsbrevet kunne vært tydeligere, var den gitte informasjon i samsvar med reglene om leveringsplikt. I dette tilfellet sto kunden på leveringsplikt i ca 11 måneder og det er ikke lenger tid enn at det ikke kunne forventes at innklagede burde gjentatt informasjonen. Nemnda la også vekt på at informasjon om leveringsplikt fremkom på fakturaene.

Klager ble ikke gitt medhold i sitt krav om å bli satt på ordinær kraftleverandørpris i perioden. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-76 Klage vedrørende faktura for forbruk på hytte

Etterfakturering av forlite fakturert forbruk på grunn av manglende avlesninger. I henhold til § 2-2 i Standard kraftleveringsavtale kan etterberegning skje fra og med siste betalingsfrist etter at feilen ble oppdaget og som hovedregel ikke ut over tre år, jmfør lov om foreldelse av fordringer. Tilleggsbetaling kan ikke kreves dersom feilen skyldes forhold hos kraftleverandøren og kunden var i aktsom god tro.

På bakgrunn av de foreliggende opplysninger la nemnda til grunn at strømforbruket ble korrekt avlest den 01.10.97 og 19.08.04.

Differansen mellom disse målingene viser det faktiske strømforbruket i perioden. Det faktiske forbruket var bestridt.

I henhold til nettavtalen plikter kunden å lese av måleren i samsvar med de frister som er oppgitt av nettselskapet. Mangler slik måling, har nettselskapet anledning til å fastsette kundens uttak av strøm skjønnsmessig, dog slik at nettselskapet plikter å påse at alle målerpunktene avleses minst en gang i kalenderåret, med mindre dette medfører urimelig kostnad eller ulempe for nettselskapet, jf nettavtalens pkt 5-2.

Det er et relativt stort antall abonnenter som ikke leser av måleren minst en gang i året. Det vil medføre mye arbeid og store kostnader om nettselskapet skulle reise rundt og lese av disse målerne så snart fristen er oversittet. Det må derfor etter nemndas vurdering aksepteres at nettselskapene lar det gå noe lenger tid før avlesning søkes gjennomført av nettselskapets folk. I den mellomliggende fase burde det imidlertid etter nemndas vurdering være relativt enkelt og rimelig å sende ut skriftlig informasjon/advarel til kunden der det uttrykkelig gjøres oppmerksom på at forbruket blir stipulert skjønnsmessig pga manglende avlesning fra kunden, og at det senere vil måtte bli foretatt en avregning etter faktisk forbruk. Etter nemndas vurdering bør slik informasjon sendes ut i løpet av det første året etter at fristen etter § 5-2 er gått ut. Jamfør NVEs forskrift 301 av 1999. Manglende utsendelse av slik informasjon/avlesning vil etter omstendighetene kunne føre til at nettselskapet ikke gis anledning til å etterberegne etterfølgende avvik mellom stipulert og faktisk forbruk.

Klager påsto et lavere forbruk enn etterfakturert og avviste krav av for lite fakturert forbruk fra 1997 – 2004. Innklagede viste til mottatte måleravlesninger 01.10.97 og 19.08.04 og opprettholdt krav om etterfakturering av forbruk for denne perioden.

Nemnda la til grunn at klager var kjent med sin plikt til å lese av måleren. Nemnda la videre til grunn at innklagede ikke sendte ut informasjon om konsekvensen av manglende avlesning.

Innklagede burde i dette tilfellet etter nemndas vurdering i løpet av 2000 ha sendt ut informasjon om konsekvensen av manglende avlesning. Etter en konkret vurdering var nemnda imidlertid av den oppfatning at den manglende informasjon i dette tilfellet ikke avskar nettselskapet retten til å etterberegne avviket. Nemnda la ved denne vurdering avgjørende vekt på at kunden var klar over sin plikt til å lese av måleren, men at han til tross for dette bevisst valgte å la være. Kunden måtte da forstå at nettselskapet var nødt til å stipulere forbruket. Kunden måtte videre være klar over at han pliktet å betale for faktisk forbruk, og han måtte være forberedt på et etteroppgjør.

Nemnda la til grunn at klager kan kreves, men ikke ut over den vanlige foreldelsesfristen på 3 år. Foreldelsesfristen ble avbrutt ved klagers innsendelse av saken til nemnda innstemplett 06.06.05. Dvs. at klager pliktet å betale strøm fra 06.06.02. Krav på forbruk før denne dato var foreldet.

Klager ble gitt delvis medhold, men måtte betale for det forbruk som ikke var foreldet, det vil si for forbruk i perioden fra 06.06.02 til 19.08.04. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-77 Klage vedrørende etterfakturering

Etterfakturering av forbruk i bolig pga. avregningsfeil. I Standard nettleieavtale § 6-3 heter det blant annet at nettselskapet skal godskrive nettkunden, eller kan kreve etterbetaling for enhver avregningsfeil. Når feilen kan tilskrives nettselskapet, kan nettselskapet imidlertid ikke kreve etterbetaling dersom nettkunden var i aktsom god tro.

Feil ved oppsetting av automatisk avlesning i 2-VK utstyret i klagers bolig førte til at bare halvparten av målt forbruk ble innrapportert. Klager krevde at innklagede måtte frafalle hele etterbetalingskravet på kr. 17.500,- fordi innklagede selv var å laste for feilen og kunden hadde vært i god tro. Nemnda la til grunn at innklagede hadde innrømmet feil i avregningen av kunden. Nemnda la videre til grunn at forbruket ikke var bestridt.

Klagerne hadde anført at de var i aktsom god tro. Nemnda, la aktsom god tro hos klagerne til grunn. Forbruket ble i dette tilfellet fjernavlest av innklagede, og det forelå ikke omstendigheter som ga klagerne grunn til å tvile på at dette ble korrekt utført eller at forbruket ikke ble riktig beregnet. Nemnda la også vekt på at forbruket lå innenfor et normalt årsforbruk og at feilen lå hos innklagede. I henhold til § 6-3 kunne da kunden ikke kreves. Klagen ble gitt medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-83 Klage vedrørende fakturert forbruk for hytte

Fakturering av forbruk. Ifølge Standard nettleieavtale § 6-1 om betaling, danner nettselskapets måleverdier, grunnlaget for beregning av nettleie og energiforbruk i målepunktet.

Klager bestred fakturert og selvavlest forbruk og hevdet han ikke hadde noen garanti for at måleren hadde vist riktig forbruk. Måleren var kontrollert og det var ikke funnet feil ved den.

Nemnda la, på bakgrunn av avlesningene 30.12.04 og 29.04.05, til grunn at det fakturerte strømforbruket var korrekt. Nemnda la videre til grunn at det teknisk sett var mulig for klager å ha brukt det målte forbruket.

I en situasjon hvor forbruket var målt og det ikke var funnet feil ved måleren og det teknisk sett var mulig å ha brukt strømmen, måtte klageren, om han påberopte seg et lavere forbruk, sannsynliggjort et annet forbruk enn det fakturerte. I denne saken var ikke et annet og lavere forbruk tilstrekkelig sannsynliggjort.

Selv om målerkontrollen ikke var utført ved seriemåling, slik den etter nemndas vurdering burde vært, fant nemnda det sannsynlig at måleren var korrekt og la dette til grunn.

På denne bakgrunn kunne klagen ikke gis medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-86 Klage vedrørende etterfakturering

Spørsmål om størrelsen på etterfakturert forbruk. I henhold Standard nettleieavtale § 5-4 Feil ved målerutstyr med analogi til innklagedes leveringsbetingelser, kan nettselskapet stipulere forbruket dersom et måleapparat ved kontroll viser mer eller mindre enn det virkelige forbruk eller hvis målerapparatet ikke har virket.

Det var feil ved måleren og klager mente det beregnede forbruket burde reduseres med 20 %. Innklagede hadde etterberegnet for tre år og tilbudt en reduksjon på 1.800 kWh for to år på bakgrunn av opplysninger om familiesammensetningen.

I denne saken var forbruket beregnet på basis av nye kontrollmålinger. Det var etterfakturert for tre år og det var gitt en reduksjon på bakgrunn av opplysninger om kundens forbruk. Slik saken var belyst kunne ikke nemnda se annet enn at den etterfakturering som var gjort, var i henhold til gjeldende bestemmelser. Nemnda ga ikke klager medhold i at det burde gis en større reduksjon i etterfakturert forbruk enn det innklagede allerede hadde tilbudt. Ikke medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-87 Klage vedrørende målt strømforbruk

Fakturering av forbruk. Ifølge Standard nettleieavtale § 6-1 om betaling, danner de verdier som avleses av nettselskapets måleutstyr grunnlaget for beregning av nettleie og energiforbruk i målepunktet.

Klager bestred det målte og fakturerte forbruket. Nemnda fant det sannsynliggjort at det ikke var feil ved måleren. Nemnda la vekt på at måleren var kontrollert og seriemålt. Nemnda la til grunn at det teknisk sett var mulig for klager å ha brukt det målte forbruket.

I en situasjon hvor forbruket var målt og det ikke var funnet feil ved måleren og det teknisk sett var mulig å ha brukt strømmen, måtte klageren, om han påberopte seg et lavere forbruk, sannsynliggjort et annet forbruk enn det fakturerte. I denne saken var det ikke ført tilstrekkelig bevis for et annet og lavere forbruk.

Nemnda kunne ikke se at det var holdepunkter for å legge noe annet forbruk til grunn enn det målte forbruk. Ikke medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-88 Klage vedrørende forbruk

Fakturering av forbruk. Ifølge Standard nettleieavtale § 6-1 om betaling, danner nettselskapets måleverdier, grunnlaget for beregning av nettleie og energiforbruk i målepunktet. Nemnda fant det sannsynliggjort at det ikke var feil ved måleren.

Klager bestred det høyt fakturerte forbruket på sommerstedet og hevdet at de brukte stedet svært lite, kun en uke om sommeren og 2-3 helger i løpet av året, og at forbruket ikke hadde vært endret de siste årene de eide stedet. Innklagede forholdt seg til innsendt måleravlesning 12.06.03 og fakturerte målt forbruk.

Nemnda la, på bakgrunn av avlesningene 12.06.03 og 15.10.02, til grunn at det fakturerte strømforbruket var korrekt. Nemnda la videre til grunn at det teknisk sett var mulig for klager å ha brukt det målte forbruket.

I en situasjon hvor forbruket var målt og det ikke var funnet feil ved måleren og det teknisk sett var mulig å ha brukt strømmen, måtte klageren, om han påberopte seg et lavere forbruk, sannsynliggjort et annet forbruk enn det fakturerte. I denne saken var ikke et annet forbruk og lavere forbruk tilstrekkelig sannsynliggjort. Ikke medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-104 Klage vedrørende regning for nettleie og strømforbruk

Abonnenten plikter å betale for benyttet strøm med mindre kravet er foreldet. Foreldelsesfristen er tre år. Klager mottok krav og varsel om stenging i 2003. Da det ikke ble fulgt opp, trodde han at leietakerne hadde betalt beløpet. Da han mottok kravet om igjen i 2005, tilbakeviste han kravet. Innklagede viste til at kunden står juridisk ansvarlig for kravet selv om han har overlatt betalingen til tredjeperson.

På bakgrunn av de foreliggende opplysninger la nemnda til grunn at den omtvistede regning ikke ble betalt i 2003. Kravet var ikke foreldet, og innklagede hadde således fortsatt sitt krav i behold.

Nemnda bemerket avslutningsvis at det kunne reises kritikk mot innklagede for at stengningsvarslet ikke ble fulgt opp. Dette ga grunnlag for misforståelsen hos klager. På den annen side burde klager selv ha fulgt dette nærmere opp overfor sine leietakere, og klager ville videre ha anledning til å rette krav mot disse i ettertid.

Nemnda fant ikke å kunne anbefale at klager ble gitt medhold. Enstemmig uttalelse.

STENGING, STANSING, ÅPNINGSGEBYR, INKASSO

Sak: 04-155 Klage vedrørende varsel ved stenging - Krav om erstatning

Stenging av anlegg uten kunde og spørsmål om nettselskapet var erstatningsansvarlig for klagers økonomiske tap.

Strømmen ble stengt uten varsel mens klager var på ferie. Klager mente innklagede ikke har fulgt gjeldende prosedyrer for stenging og krevde sitt tap av ødelagt mat i kjøleskap og fryser dekket. Innklagede hevdet de hadde gått rettmessig frem da anlegget ble stengt. Grunnen til at varsel manglet var at anlegget var registrert uten kundeforhold og at det følgelig ikke var noen å sende varsel til.

Nemnda la til grunn at anlegget var registrert uten kunde hos innklagede og at anlegget ble stengt uten varsel. Spørsmålet ble da om innklagede, før de stengte, likevel burde ha undersøkt nærmere om det var forbruk på anlegget.

I dette spørsmålet delte nemnda seg i et flertall og et mindretall.

Nemndas flertall, forbrukerrepresentant Olav Bjørgum og bransjens representanter, la vekt på forholdet til sikkerhet og viste til § 8 i

Standard nettleieavtale. Det er ikke forsvarlig å ha strøm tilkoblet anlegg uten kunde over lengre tid. Flertallet la til grunn at det ikke forelå noen avtale om uttak av strøm mellom partene og at innklagede da hadde hjemmel for å stenge anlegget uten varsel. På denne bakgrunn var heller ikke selskapet erstatningsansvarlig for klagers tap. Det vistes for øvrig til at de vanlige prosedyrer og regler for stenging i Standard nettleieavtale kun gjelder når det foreligger et vesentlig betalingsmislighold.

Nemndas mindretall, formannen og forbrukerrepresentant Olav Nyhus, var av den oppfatning at nettselskapet burde ha undersøkt nærmere om det bodde folk i leiligheten og så varslet. Mindretallet mente at nettselskapet bør utvise vanlig aktsomhet og ha en skadebegrensningsplikt for å unngå økonomisk tap for andre i henhold til vanlige erstatningsrettslige regler med analogi til Standard nettleieavtale § 7-2. Mindretallet fant ikke grunn til å ta stilling til om det forelå en rettslig avtale mellom partene eller til kravet om erstatning konkret, i og med at de var i mindretall. Etter mindretallets vurdering hadde innklagede ansvar i denne saken.

Nemnda anbefalte at klager ikke ble gitt medhold i at anlegget ble urettmessig stengt og klager kunne ikke tilkjennes erstatning. Dissens.

Sak: 04-166 Klage vedrørende avregning og stenging

Spørsmål om vilkår og prosedyrer for stenging er oppfylt og om nettselskapet er erstatningsansvarlig for klagers økonomiske tap. Vilkår for stenging og prosedyrer for stenging er regulert i standard nettleieavtale §§ 7-1 og 7-2. Nettselskapet kan stenge nettkundens anlegg dersom nettkunden ikke betaler skyldig nettleie i henhold til betalingsfristen. Stenging kan kun foretas ved vesentlig betalingsmislighold. Før stenging skal nettkunden motta et skriftlig stengevarsel som sendes til kundens faktureringsadresse. Av stengevarselet skal det fremgå at nettkunden kan unngå stenging ved betaling innen 14 dager.

Klager påsto han ikke hadde mottatt fakturaer og stengevarsel, men kun et krav fra inkassobyrået. Klager betalte kravet, men trakk fra salæret. Han hevdet han ikke skulle betale dette og krevde dekning av advokatkostnader og krevde oppreisning. Innklagede påsto at hele kravet måtte betales for å unngå stenging.

Nemnda delte seg i et flertall og et mindretall med hensyn til om anlegget ble rettmessig stengt.

Nemndas flertall, formannen, forbrukerrepresentant Olav Bjørgum og bransjens representanter, la til grunn at det var sendt ut stengevarsel

i henhold til vilkårene og at anlegget rettmessig ble stengt. Flertallet fant ikke grunn til å tvile på at klager hadde mottatt fakturaer og stengingsvarsler. Flertallet mente at klager måtte ha betalt hele kravet fra inkassoselskapet for å ha unngått stenging.

Nemndas mindretall, forbrukerrepresentant Olav Nyhus, var av den oppfatning at stengingen var uberettiget. Kravet var omtvistet og det var ikke grunnlag for å sende saken til inkasso. Før stengingen var regningen betalt med unntak av det urettmessige salæret.

En samlet nemnd avviste krav om dekning av advokatkostnader og krav på oppreisning.

På bakgrunn av flertallets vurdering ble klagen ikke gitt medhold.
Dissens

Sak: 05-22 Klage vedrørende strømvstenging uten varsel - Krav om erstatning for ødelagte frysevarer og for leie av bil

Spørsmål om vilkår og prosedyrer for stenging var oppfylt og om nettselskapet var erstatningsansvarlig for klagers økonomiske tap.

Vilkår og prosedyrer for stenging er regulert i standard nettleieavtale §§ 7-1 og 7-2. Nettselskapet kan stenge nettkundens anlegg dersom nettkunden ikke betaler skyldig nettleie i henhold til betalingsfristen. Stenging kan kun foretas ved vesentlig betalingsmislighold. Før stenging skal nettkunden motta et skriftlig stengevarsel som sendes til kundens faktureringsadresse. Av stengevarselet skal det fremgå at nettkunden kan unngå stenging ved betaling innen 14 dager.

Det var påstand mot påstand mht sendt/mottatt regninger/stengevarsel. Klager påsto at innklagede hadde fått beskjed om at foreldrene var kontaktpersoner i den tiden sønnen var syk. Innklagede viste til at alle regninger og purringer/stengevarsler var sendt til adresse som kunden hadde oppgitt og at de ikke hadde opplysninger om at kunden ikke hadde mottatt posten.

Klager krevde dekket tap av ødelagte frysevarer og for leie av bil og sjåfør på totalt kr 12.217,62.

Slik denne saken var belyst, fant nemnda at det ikke var sannsynliggjort eller ført tilstrekkelig bevis for at det forelå vilkår for stenging og at prosedyrer for stenging var fulgt. Nemnda hadde, til tross for oppfordring, ikke mottatt kopi av betalingsoppfordring/stengevarsel sendt fra innklagedes inkassoselskap og heller ikke fått opplyst hvem dette selskapet

forsøkte å kontakte før stenging fant sted. Ut i fra dette fant nemnda at reglene i Standard nettleieavtale § 7-1 og 7-2 ikke var overholdt og at stengingen var urettmessig. På denne bakgrunn ble innklagede ansvarlig for klagers tap.

I spørsmålet om betalingsmisligholdet var vesentlig, la nemnda vekt på at det måtte foretas en konkret helhetsvurdering i det enkelte tilfellet. Nemnda var ikke enig med innklagede i at det holdt å anføre at vesentlig betalingsmislighold inntreffer om innklagede ikke hører fra kunden i løpet av tiden fra forfall til utkoblingsordre produseres. Nemnda la til at det var spesielt viktig å følge reglene for prosedyre i ferietiden og at det da måtte stilles enda strengere krav enn ellers om å kontakte kunden.

Nemnda fant at det ikke var sannsynliggjort eller ført tilstrekkelig bevis for størrelsen på det økonomiske tapet. Selv om klager hadde listet opp matvarene med anslått pris, var det ikke fremlagt øvrig dokumentasjon og nemnda fant, ut i fra en helhetsvurdering, at en passende erstatning skjønnsmessig kunne settes til kr. 5.000,-.

Klager ble gitt medhold i kravet om erstatning og erstatningsbeløpet ble satt skjønnsmessig til kr. 5.000,-. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-63 Klage vedrørende stenging - Krav om erstatning

Spørsmål om vilkår og prosedyrer for stenging var oppfylt og om nettselskapet var erstatningsansvarlig for klagers økonomiske tap.

Vilkår og prosedyrer for stenging er regulert i standard nettleieavtale §§ 7-1 og 7-2. Nettselskapet kan stenge nettkundens anlegg dersom nettkunden ikke betaler skyldig nettleie i henhold til betalingsfristen. Stenging kan kun foretas ved vesentlig betalingsmislighold. Før stenging skal nettkunden motta et skriftlig stengevarsel som sendes til kundens faktureringsadresse. Av stengevarselet skal det fremgå at nettkunden kan unngå stenging ved betaling innen 14 dager. Kunden skal også forsøkes kontaktet direkte umiddelbart før selve stengingen.

Klager krevde erstatning for ødelagt mat i to frysere, ødelagte klær og én ødelagt fryser samt for ulempen ved å ha anlegget stengt, totalt kr 40.000,- pluss renter. Innklagede viste til at stengevarsel ble sendt og mente at stengingen var rettmessig.

På bakgrunn av de foreliggende opplysninger la nemnda til grunn at det gikk syv måneder fra stengningsvarsel ble sendt til stenging fant sted. Etter nemndas vurdering var det ikke akseptabelt at det gikk så lang tid mellom varsel og iverksettelse av stenging. I et slikt tilfelle burde det blitt sendt ut nytt stengingsvarsel.

Klager hadde videre opplyst at stengingen ikke ble forsøkt varslet muntlig. Innklagede hadde ikke kommentert dette. Nemnda la etter dette klagers opplysninger til grunn.

Reglene i Standard nettleieavtale § 7-1 og § 7-2 ble i dette tilfellet ikke overholdt, og stengingen var således uberettiget. Som følge av dette kunne heller ikke åpningsgebyr kreves.

Nemnda la videre til grunn at det forelå årsakssammenheng mellom urettmessig stenging og det økonomiske tapet. Nemnda fant at det ikke var sannsynliggjort eller ført tilstrekkelig bevis eller fremlagt øvrig dokumentasjon for størrelsen på det økonomiske tapet. Etter nemndas vurdering var det ikke påregnelig med et så vidt stort økonomisk tap som klager har påberopt seg. Nemnda fant det heller ikke sannsynliggjort at klær blir ødelagt slik som beskrevet i denne saken. Ut i fra en helhetsvurdering fant nemnda at en passende erstatning skjønnsmessig kunne settes til kr. 5.000,-. Medhold. Enstemmig uttalelse.

ANSVARSFORHOLD, STRØMBRUDD, SPENNINGSFEIL, JORDFEIL, SKADE PÅ ELEKTRISK UTSTYR, FEILSØKING I EGET NETT

Sak: 04-87 Klage vedrørende strømbrudd - Krav om erstatning

I henhold til Standard nettleieavtale § 12-1 er nettselskapet ansvarlig for direkte skade og tap som den elektriske kraft forårsaker, samt for direkte skader og tap som skyldes avbrudd, driftsstans og innskrenkninger i driften. Dette gjelder likevel ikke så langt nettselskapet godtgjør at skaden eller tapet skyldes årsaker utenfor hans kontroll, som han ikke med rimelighet kunne ventes å unngå eller overvinne følgene av.

Klager påsto at strømbrudd var årsak til at hans telefon gikk i stykker. Slik denne saken var belyst la nemnda til grunn av det ikke var sannsynliggjort årsakssammenheng mellom feil i nettet og skaden hos kunden. Innklagede var dermed ikke ansvarlig for klagers tap. Ikke medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 04-137 Klage vedrørende skade etter strømbrudd - Krav om erstatning og dekning av forsikringens egenandel

Partene var enige om at det var sannsynlig at årsaken til skaden var feil i bakenforliggende nett og at det kom høyspent strøm over i

lavspenningsnettet og inn i klagers hus. Dette førte til skader på det elektriske anlegget.

Ved vurderingen av ansvarsforholdet i saken har nemnda delt seg i et flertall og et mindretall.

Flertallet, formannen og Forbrukerrådets representanter, var av den oppfatning at innklagede var ansvarlig for det tap klager var påført i henhold til produktansvarsloven § 2-1.

Flertallet var etter dette av den oppfatning at innklagede pliktet å erstatte klageren kr 5 094.

Mindretallet, bransjens representanter, mente at det ikke forelå ansvar for innklagede.

Elklagenemnda anbefalte at klager utbetales kr 5 094. Medhold.
Dissens

Sak: 04-150 Klage vedrørende refusjon av kostnader ved jordfeilsøk

Det er eieren av det elektriske anlegget som er ansvarlig for at eget anlegg og utstyr er i forskriftsmessig stand. I dette tilfellet var det stadig strømbrudd. Klager innrettet seg da slik som opplyst på innklagedes nettsider, dvs. konstaterte først ved elektriker at feil ikke var i eget anlegg, og tok deretter kontakt med innklagede.

Etter nemndas vurdering måtte klager selv betale for elektriker med mindre det var sannsynliggjort at feilen lå hos nettselskapet. De foreliggende opplysninger ga etter nemndas oppfatning ikke grunnlag for å si hvor feilen lå. Klager kunne av denne grunn ikke få medhold i sitt krav om at nettselskapet måtte erstatte klagers utgifter.
Enstemmig uttalelse.

Sak: 04-156 Klage vedrørende spenningsvariasjoner og skade på elektriske apparater - Krav om erstatning

Spørsmål om det var årsakssammenheng mellom spenningsvariasjoner i nettet og klagers økonomiske tap. I henhold til Standard nettleieavtale § 12-1 er nettselskapet ansvarlig for direkte skade og tap som den elektriske kraft forårsaker, samt for direkte skader og tap som skyldes avbrudd, driftsstans og innskrenkninger i driften. Dette gjelder likevel ikke så langt nettselskapet godtgjør at

skaden eller tapet skyldes årsaker utenfor hans kontroll, som han ikke med rimelighet kunne ventes å unngå eller overvinne følgene av.

Nemnda var delt i spørsmålet om det var årsakssammenheng mellom spenningsforholdene i nettet og klagers økonomiske tap som innklagede da ville være ansvarlig for.

Nemndas flertall, forbrukerrepresentant Olav Bjørgum og bransjens representanter, la til grunn at spenningen i nettet var målt til å ligge innenfor kravene i Standard nettleieavtale § 12-4, selv da sveiseapparatet var i bruk. Flertallet fant det ikke sannsynliggjort at det var feil i nettet som førte til skaden. Innklagede var følgelig ikke ansvarlig for klagers tap.

Nemndas mindretall, formannen og forbrukerrepresentant Olav Nyhus, la vekt på at innklagede ikke bestred at spenningsforholdene i nettet var årsak til skaden og mente innklagede ikke hadde godtgjort at årsaken til spenningsvariasjonene lå utenfor deres kontroll. Mindretallet mente innklagede var ansvarlig for klagers tap.

På bakgrunn av flertallets vurdering konkluderte nemnda med ikke medhold. Dissens.

Sak: 04-158 Klage vedrørende ansvarsforhold i forbindelse med skade på elektrisk pumpe

Spørsmål om det var årsakssammenheng mellom feil i nettet og klagers økonomiske tap. I henhold til Standard nettleieavtale § 12-1 er nettselskapet ansvarlig for direkte skade og tap som den elektriske kraft forårsaker, samt for direkte skader og tap som skyldes avbrudd, driftsstans og innskrenkninger i driften. Dette gjelder likevel ikke så langt nettselskapet godtgjør at skaden eller tapet skyldes årsaker utenfor hans kontroll, som han ikke med rimelighet kunne ventes å unngå eller overvinne følgene av.

Nemnda la til grunn at feilen i nettet ikke berørte klagers linje. Det var dermed ikke årsakssammenheng mellom feilen i nettet og klagers skade. Innklagede var følgelig ikke ansvarlig for klagers tap. Ikke medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 04-160 Klage vedrørende feil i nettet - Krav om dekning av forsikringens egenandel

Spørsmål om det var årsakssammenheng mellom feil i nettet og klagers økonomiske tap. I henhold til Standard nettleieavtale § 12-1 er nettselskapet ansvarlig for direkte skade og tap som den elektriske

kraft forårsaker, samt for direkte skader og tap som skyldes avbrudd, driftsstans og innskrenkninger i driften. Dette gjelder likevel ikke så langt nettselskapet godtgjør at skaden eller tapet skyldes årsaker utenfor hans kontroll, som han ikke med rimelighet kunne ventes å unngå eller overvinne følgene av.

Nemnda la til grunn at innklagede ikke hadde godtgjort at skaden var utenfor deres kontroll og konkluderte med ansvar for innklagede.

Elklagenemnda anbefalte at klager fikk dekket forsikringsselskapets egenandel på kr. 3.000,-. Medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 04-175 Klage vedrørende skader etter feil på trafokretsen

I henhold til Standard nettleieavtale § 12-1 er nettselskapet ansvarlig for direkte skade og tap som den elektriske kraft forårsaker, samt for direkte skader og tap som skyldes avbrudd, driftsstans og innskrenkninger i driften. Dette gjelder likevel ikke så langt nettselskapet godtgjør at skaden eller tapet skyldes årsaker utenfor hans kontroll, som han ikke med rimelighet kunne ventes å unngå eller overvinne følgene av.

Klager påsto at spenningsavvik var årsak til skade på utstyr. Innklagede har bekreftet defekt høyspentsikring i nettet. Nemnda la til grunn at spenningsavvik var direkte årsak til klagers økonomiske tap. Nemnda la til grunn at innklagede ikke hadde godtgjort at årsaken til feilen i nettet lå utenfor deres kontroll. I henhold til ovennevnte bestemmelse var da innklagede ansvarlig for skaden hos klager. Nemnda anbefalte at klager får erstattet sitt økonomiske tap. Enstemmig uttalelse.

Sak: 04-179 Klage vedrørende avslag på refusjon av alarmutrykningsutgifter

Spørsmål om hvem som skulle betale for alarmutrykninger etter strømbrydd. Det var strømbrydd mens klager var bortreist og han kunne ikke avverge alarmutrykning. Innklagede hevdet det var produksjonsfeil ved kablene og at de ikke hadde noen mulighet til å forutse dette. Slik nemnda så det, var tapet i denne saken et indirekte tap. For at nettselskapet skulle komme i erstatningsansvar, måtte de ha utvist uaktsomhet, jamfør Standard nettleieavtale § 12-2. Nemnda la til grunn at det i denne saken ikke var utvist uaktsomhet og det ikke var grunn til å laste innklagede. Klager fikk ikke medhold i sitt krav om erstatning. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-05 Klage vedrørende dekning av utgifter i forbindelse med kontroll av elanlegg

Standard nettavtale § 12 regulerer nettselskapets ansvar for skade og tap som påføres kunden. En grunnleggende forutsetning for ansvar for nettselskapet er at det sannsynliggjøres at skaden/tapet skyldes feil i strømmettet. Kunden er selv ansvarlig for feil i eget anlegg. Klagers anlegg ble kontrollert og funnet i orden. Innklagede hevdet at det ikke var jordfeil i nettet.

På bakgrunn av de foreliggende opplysninger fant nemnda at det ikke var sannsynliggjort at det i dette tilfellet var feil i strømmettet som førte til problemene hos kunden. Problemene kunne like gjerne skyldes feil i kundens eget anlegg/jordfeilbryter. Det var ikke påvist feil i nettet i området. Nemnda fant etter dette ikke å kunne anbefale at klager ble gitt medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-24 Klage vedrørende skade på elinstallasjon

I henhold til Standard nettleieavtale § 12-1 er nettselskapet ansvarlig for direkte skade og tap som den elektriske kraft forårsaker, samt for direkte skader og tap som skyldes avbrudd, driftsstans og innskrenkninger i driften. Dette gjelder likevel ikke så langt nettselskapet godtgjør at skaden eller tapet skyldes årsaker utenfor hans kontroll, som han ikke med rimelighet kunne ventes å unngå eller overvinne følgene av.

Klager krevde forsikringens egenandel på kr. 4.000,- dekket av innklagede etter utfall/overspenning i nettet. Ved befaring av ledningsnettet ble ingen årsak lokalisert som årsak til den forbigående jordfeilen. Mulig årsak kunne være fugl/dyr som hadde kommet i berøring fase-jord.

I denne saken delte nemnda seg i et flertall og et mindretall:

Nemndas flertall, formannen, bransjens representanter og forbrukernes representant, Olav Bjørgum, var av den mening at innklagede i dette tilfellet hadde godtgjort at årsaken til feilen i nettet lå utenfor deres kontroll. Selv om innklagede ikke kunne ettervise feil, fant flertallet det likevel godtgjort at årsaken til feilen var tilfeldig og utenfor kontroll. Innklagede var da fri for ansvar etter nettleieavtalen § 12-1.

Nemndas mindretall, forbrukerrepresentant Olav Nyhus, var av den mening at nettselskapet burde være ansvarlig i dette tilfellet. Nettselskapet burde sikre nettet mot at slike feilsituasjoner oppstår.

Når dette ikke var gjort må de selv ta kostnaden. Dessuten kan nettselskapet pulverisere sitt tap og fordele det på alle nettkunder.

På bakgrunn av flertallets vurdering ble ikke klager gitt medhold i sitt krav om å få dekket forsikringens egenandel på kr. 4.000,-. Dissens.

Sak: 05-33 Klage vedrørende skade på elektrisk materiell - Krav om erstatning

Erstatning for ødelagt utstyr som følge av feil i nettet. I henhold til Standard nettleieavtale § 12-1 er nettselskapet ansvarlig for direkte skade og tap som den elektriske kraft forårsaker, samt for direkte skader og tap som skyldes avbrudd, driftsstans og innskrenkninger i driften. Dette gjelder likevel ikke så langt nettselskapet godtgjør at skaden eller tapet skyldes årsaker utenfor hans kontroll, som han ikke med rimelighet kunne ventes å unngå eller overvinne følgene av.

Klager hadde gjentatte ganger varslet innklagede om blinkende lys inne, strømbrydd av varierende hyppighet og tidsintervaller og blått lys på ledningsstrekket ned til transformatoren, men påsto at disse henvendelser ikke var blitt loggført. Innklagede bekreftet at det hadde funnet sted et brudd i en høyspenningssikring og viste til at det før skadetidspunktet i perioder var sterk vind fra vest. Denne vinden hadde ført med seg mye salt fra fjorden. Saltbelegg kunne være årsak til skaden i klagers bolig.

Slik denne saken var opplyst kunne ikke nemnda se at innklagede hadde sannsynliggjort hva årsaken til feilen i nettet var. Nemnda kunne heller ikke se at innklagede hadde sannsynliggjort at de hadde gjort alt de kunne for å forhindre feil. Ut i fra dette hadde ikke innklagede godtgjort at skaden skyldtes årsaker utenfor deres kontroll og ble derved ansvarlige for klagers økonomiske tap. Elklagenemnda anbefalte at klager får erstatning med kr. 4.919,- for skifte av overspenningsvern. Medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-34 Klage vedrørende strømbortfall - Krav om dekning av utgift til resetting og omprogrammering av boligalarm

Spørsmål om innklagede var ansvarlig for økonomisk tap etter varslet frakobling av installasjon. I henhold til Standard nettleieavtale § 8-2 kan nettselskapet foreta frakobling etter nærmere varsel dersom frakoblingen er nødvendig av hensyn til ettersyn, vedlikehold eller utvidelse av nettselskapets eller andre nettkunders installasjoner. Klager krevde dekket utgift til resetting og omprogrammering av boligalarm i forbindelse med varslet bortfall av strøm.

Slik denne saken var belyst kunne ikke nemnda se annet enn at innklagede hadde varslet i henhold til vilkårene og klager ble ikke gitt medhold i sitt krav om å få dekket utgift på kr. 814,- til resetting og omprogrammering av boligalarm. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-43 Klage vedrørende inntaksledning til hytte - skade på vannpumpe - Krav om refusjon av forsikringens egenandel

I henhold til Standard nettleieavtale § 12-1 er nettselskapet ansvarlig for direkte skade og tap som den elektriske kraft forårsaker, samt for direkte skader og tap som skyldes avbrudd, driftsstans og innskrenkninger i driften. Dette gjelder likevel ikke så langt nettselskapet godtgjør at skaden eller tapet skyldes årsaker utenfor hans kontroll, som han ikke med rimelighet kunne ventes å unngå eller overvinne følgene av.

Klagers vannpumpe frøs som følge av strømbrudd. Klager hevdet innklagede var ansvarlig for fordi årsaken til bruddet i nettet skrev seg fra at linjen var skjøtt på to steder og at skjøtene ikke holdt.

Slik denne saken var belyst la nemnda til grunn at ekstrem islast på ledningsnettet fremsto som den mest sannsynlige årsak til brudd i ledningen. Nemnda fant det godtgjort at årsaken til skaden var utenfor innklagedes kontroll, og innklagede var dermed ikke ansvarlig for klagers tap. Klagen gis ikke medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-51 Klage vedrørende overspenning ved strømbrudd - skade på elektrisk utstyr - Krav om erstatning

Standard nettleieavtale § 12-1 regulerer selskapets erstatningsansvar. For at erstatningsansvar skal kunne ilegges må det være årsakssammenheng mellom elverkets handling og det økonomiske tapet.

Klager hevdet innklagede måtte være ansvarlig for skade etter strømbrud og at kabelbrudd måtte være netteiers ansvar. Klager krevde utgift til reparasjon av PC med kr. 1.575,-. Innklagede viste til at kabelbruddet var 1,8 km unna klagers bolig og hevdet at unormale strømmer og spenninger ville være sterkt dempet når de kom så langt fra feilstedet som i dette tilfellet.

Saken reiste spørsmål om det var årsakssammenheng mellom feilen i nettet og klagers skade. Slik denne saken var belyst kunne ikke nemnda se at en slik årsakssammenheng var sannsynliggjort. Nemnda la vekt på at det var 1,8 km fra feilstedet i nettet og fram til klagers

bolig. Det hadde formodningen mot seg at store unormale strømmer eller spenningsvariasjoner som kunne gjøre skade kunne nå frem over så stor avstand. Selv om innklagede ikke i tilstrekkelig grad hadde godtgjort at feilen i nettet lå utenfor hans kontroll, fikk manglende årsakssammenheng avgjørende betydning i denne saken. Ikke medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-79 Klage vedrørende spenningsvariasjoner med skade på elektrisk utstyr til følge

I henhold til Standard nettleieavtale § 12-1 er nettselskapet ansvarlig for direkte skade og tap som den elektriske kraft forårsaker, samt for direkte skader og tap som skyldes avbrudd, driftsstans og innskrenkninger i driften. Dette gjelder likevel ikke så langt nettselskapet godtgjør at skaden eller tapet skyldes årsaker utenfor hans kontroll, som han ikke med rimelighet kunne ventes å unngå eller overvinne følgene av.

Etter strømbortfall var video/DVD ødelagt og klager krevde dekket økonomisk tap med kr. 2.904,90. Innklagede bekreftet at det i klagers område på angjeldende tidspunkt var feil i det høyspente fordelingsnettet i en i 11 kV kabel endeavslutning og at det i forbindelse med feilsøking ble koblet i nettet. Slike koblinger kan gi spenninger avvikende fra normalverdiene. Innklagede avviste kravet og hevdet hendelsen var utenfor deres kontroll.

I denne saken delte nemnda seg i et flertall og et mindretall med hensyn til kontrollansvaret:

Nemndas flertall, formannen, forbrukernes representanter og bransjens representant, Anne Rogstad, var av den mening at innklagede i dette tilfellet ikke hadde godtgjort at årsaken til feilen i nettet lå utenfor deres kontroll. Selv om innklagede hadde påvist hvor feilen var, hadde de ikke i tilstrekkelig grad godtgjort hvorfor feilen oppsto. Da årsaken ikke var godtgjort utenfor innklagedes kontroll, ble de ansvarlig for klagers tap.

Nemndas mindretall, bransjens representant Ivar Lingaas, var av den mening at nettselskapet hadde godtgjort at årsaken til feilen i nettet lå utenfor deres kontroll. En situasjon hvor det oppstår gjennomslag mot jord eller mot en annen fase er tilfeldig og en slik feil kan vanskelig ettervises. Mindretallet fant at innklagede ikke kunne angi årsaken bedre enn det de allerede hadde gjort, og at dette var tilfredsstillende

med hensyn til kontrollansvaret. Mindretallet var av den mening at innklagede ikke var ansvarlig i dette tilfellet.

På bakgrunn av flertallets vurdering ble klager gitt medhold i sitt krav om å få tapet dekket med kr. 2.904,90.

Sak: 05-84 Klage vedrørende strømbrudd - Krav om erstatning for skade på elektriske apparater og ødelagt mat samt for refusjon av utgifter for kontroll av eget anlegg

Nettselskapet er i henhold til nettavtalen § 12-1 ansvarlig for skade og tap som den elektriske kraft forårsaker, samt for direkte skader og tap som skyldes avbrudd, driftsstans og innskrenkninger i driften. Dette gjelder likevel ikke så langt nettselskapet godtgjør at skaden etter tapet skyldes årsaker utenfor hans kontroll, som han ikke med rimelighet kunne ventes å unngå eller overvinne følgene av.

På grunn av strømavbrudd som varte i fire timer krevde klager erstatning for ødelagt mat i fryser og kjøleskap og erstatning for ødelagt videospiller og kontroll av eget anlegg. Innklagede viste til at skade på isolasjonen i en kabel var en feil som ingen var klar over og som var vanskelig å oppdage og forutse. Strømaggregat ble tilkoblet installasjonen fire timer etter at feilen ble meldt til driftssentralen. Innklagede kunne ikke se at strømbruddet kunne forårsake skade på matvarene idet en full fryseboks med matvarer bruker atskillig lengre tid på å tine.

Nemnda la til grunn at det i dette tilfellet var en driftsstans på fire timer. Nettselskapet hadde etter nemndas vurdering ikke godtgjort at dette skyldtes årsaker utenfor hans kontroll som han ikke med rimelighet kunne ventes å unngå eller overvinne følgende av. Det var ikke tilstrekkelig kun å vise til en skade på isolasjon.

Normalt vil matvarer i fryser og kjøleskap ikke ta skade av driftsstans på inntil fire timer. Nemnda fant i dette tilfellet ikke sannsynliggjort at driftsstansen påførte klager økonomisk tap. Nemnda fant derfor ikke å kunne anbefale at klager ble gitt medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-85 Klage vedrørende feil spenning - skade på elektrisk utstyr - Krav om erstatning

Nettselskapet er i utgangspunktet ansvarlig for direkte skade og tap som den elektriske kraft forårsaker, samt for direkte skader og tap som skyldes avbrudd, driftsstans og innskrenkninger i driften, jf. nettleieavtalen § 12-1.

Klagers jordfeilbryter slo seg ut og kjølehjørnet fungerte ikke lenger. Klager hevdet at feil spenning, som skrev seg fra innklagedes arbeid på nettet, kom inn i anlegget og at dette var den direkte årsak til at det elektriske utstyret ble ødelagt. Klager krevde sitt økonomiske tap dekket. Innklagede kunne ikke se at det var årsakssammenheng mellom skaden hos klager og den aktuelle koblinga i nettet og sa seg ikke erstatningsansvarlig.

På bakgrunn av de foreliggende opplysninger fant nemnda det ikke sannsynliggjort at det var strømstansen/påsettingen av strøm som førte til skaden i klagers kjølehjørne. Etter nemndas vurdering hadde det formodningen mot seg at en eventuell feil ved strømmen kun ville føre til en enkelt skade hos en kunde. Dersom det var feil ved strømmen måtte man forvente at skade også var oppstått på andre apparater hos kunden og hos andre kunder. Det var ikke tilfelle. At klagers jordfeilbryter slo ut i dette tilfellet, kan være forårsaket av feil i eget anlegg.

Nemnda fant på denne bakgrunn ikke å kunne anbefale at klager kunne gis medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-90 Klage vedrørende krav for søk etter feilkilde, jordfeil

I henhold til Standard nettleieavtale § 5-5 er nettkunden ansvarlig for at eget anlegg og utstyr er i forskriftsmessig stand. Nettkunden svarer for feil i eget anlegg.

Da klagers jordfeilbryter stadig slo ut tok han først kontakt med sin installatør som hadde installert jordfeilbryteren. Da denne ikke fant feil i klagers anlegg tok de kontakt med innklagede. Etter omfattende feilsøking ble det likevel konkludert med at klagers jordfeilbryter var feildimensjonert for hans anlegg.

Det var påstand mot påstand om hvorvidt det ble inngått avtale mellom klager og innklagede om hvem som skulle betale for feilsøking. Slik saken var belyst fant nemnda det mest sannsynlig at det ble inngått muntlig avtale mellom partene om at klager måtte betale for feilsøking i eget anlegg i henhold til nettleieavtalen.

Nemnda la til grunn at installert jordfeilbryter var feildimensjonert for klagers anlegg. Dette var et forhold mellom klager og den som var ansvarlig for installasjonen.

I henhold til avtale måtte klager selv betale for feilsøkingen. Antall arbeidstimer som gikk med til feilsøkingen kunne synes høyt. Nemnda viste til at avtale om feilsøking i klagers anlegg først ble inngått 18.

april, og at det var arbeid fra og med denne dato som kunne faktureres. Nemnda var enig med innklagede i at det ikke burde faktureres for mer enn én reparatør.

Klager fikk ikke medhold i sitt krav om at nettselskapet selv måtte dekke hele kostnaden ved feilsøkingen. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-91 Klage vedrørende overspenning - skade på elektriske installasjoner - Krav om erstatning

I henhold til Standard nettleieavtale § 12-1 er nettselskapet ansvarlig for direkte skade og tap som den elektriske kraft forårsaker, samt for direkte skader og tap som skyldes avbrudd, driftsstans og innskrenkninger i driften. Dette gjelder likevel ikke så langt nettselskapet godtgjør at skaden eller tapet skyldes årsaker utenfor hans kontroll, som han ikke med rimelighet kunne ventes å unngå eller overvinne følgene av.

Et tre hadde falt og dratt med seg en 22 kV linje. Treet vokste langt utenfor ryddebeltet på 15 m. Det påfølgende strømbreuddet førte til økonomisk tap som klager krevde dekket med ca kr. 2.000,-.

Slik denne saken var belyst la nemnda til grunn at trefall på linja var årsak til feilen i nettet. Nemnda fant det godtgjort at årsaken til skaden var utenfor innklagedes kontroll, og innklagede var dermed ikke ansvarlig for klagers tap. Ikke medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-106 Klage vedrørende strømbreudd - Skade på PC - Krav om erstatning

I henhold til Standard nettleieavtale § 12-1 er nettselskapet ansvarlig for direkte skade og tap som den elektriske kraft forårsaker, samt for direkte skader og tap som skyldes avbrudd, driftsstans og innskrenkninger i driften. Dette gjelder likevel ikke så langt nettselskapet godtgjør at skaden eller tapet skyldes årsaker utenfor hans kontroll, som han ikke med rimelighet kunne ventes å unngå eller overvinne følgene av.

Tordenvær førte til feil i strømnettet og klager hevdet at dette førte til at hans PC ble ødelagt. Krav om erstatning ble avvist. For at erstatningsansvar skal kunne ilegges må det være årsakssammenheng mellom feilen i nettet og det økonomiske tapet. Slik denne saken var belyst fant nemnda det tvilsomt om det var slik årsakssammenheng. Dersom det skulle være årsakssammenheng, lå i alle fall årsaken til feilen i nettet utenfor innklagedes kontroll. Innklagede var dermed ikke ansvarlig for klagers tap. Ikke medhold. Enstemmig uttalelse.

TILKNYTNINGSavgIFT, ANLEGGsbIDRAG

Sak: 05-20 Klage vedrørende tilkobling av hytte

Spørsmål om tilknytning for hytte. Det var påstand mot påstand med hensyn til hva som var avtalt mellom partene om tilknytningsmåte for strøm til hytte. Klager krevde kompensasjon for ekstraavgift for at inntaksboks i ettertid måtte flyttes. Innklagede viste til at arbeidet var igangsatt før melding om tilknytning var sendt og at dette var feil saksgang iht. forskriftene.

Slik denne saken var belyst, la nemnda til grunn at arbeidet med tilknytning var utført før melding av elektriske anlegg var sendt til nettselskapet. Klager ble ikke gitt medhold i sitt krav om at innklagede skulle bekoste omgjøring av arbeidet. Nemnda la til at denne saken syntes å være et forhold mellom kunden og hans installatør. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-56 Klage vedrørende forsterkning/anleggsbidrag

Uenighet om ileggelse av anleggsbidrag. I henhold til Standard tilknytningsvilkår § 5, jmfør NVEs forskrift 302 § 17-5, kan nettselskapene fastsette et anleggsbidrag for å dekke anleggskostnadene ved nye nettilknytninger eller ved forsterkning av nettet til eksisterende kunder. Anleggsbidrag ved forsterkning av en tilknytning kan beregnes når kunden krever økt kapasitet eller kvalitet som utløser behov for forsterkning. Anleggsbidraget skal fastsettes uavhengig av kundens forventede energiuttak. I henhold til Standard nettleieavtale § 12-4 skal spenningen være 230V +/-10% i leveringspunktet. Nettselskapets krav om dimensjonering av fordelingsnettet ved nytilknytning for 215 V, er generelt for alle nye tilknytninger til nettet. Etter nevnte forskrift har både Elklagenemnda og NVE kompetanse vedrørende anleggsbidrag.

Klager stilte spørsmål om det stilles forskjellig krav til forsterkning av nye tilknytninger og gamle anlegg og hevdet hans anlegg var gammelt, bygget i 1997. Klager hevdet det ikke kunne omfattes av innklagedes nedre grense på 215V for spenning til nye tilknytninger, mens NVEs grense var 207V. Klager avviste behov for forsterkning av luftstrekking med en kostnad på kr. 65.000,-. Innklagede hevdet at behov for økt effektuttak, medførte forsterkning av distribusjonsnettet og derved anleggsbidrag. Klager hadde forespurt NVE som konkluderte med at det var behov for forsterkning ved klagers valg av løsning. Slik nemnda så det utløses behov for forsterkning dersom tilknytning av installasjonen i låven gjøres direkte fra stolpe, mens forsterkning ikke

utløses dersom tilknytningen går via våningshuset og overbelastningsvernet på 3 x 63 A for bolig også dekker låven. Innklagedes tilbud om å redusere overbelastningsvernet for bolig til 3 x 35 A og tillate tilknytning til låven med eget overbelastningsvern på 3 x 35 A utløser heller ikke forsterkning. Hvorvidt anleggsbidrag kommer til anvendelse beror derfor på kundens valg. Ikke medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-75 Klage vedrørende nettilknytning - skifte av nettspenning - Krav om dekning av ekstrakostnader

Spørsmål om anleggsbidrag og nettselskapets ansvar for mangelfull/uriktig informasjon.

Hus var under bygging og installatør mottok retur av innsendt skjema for melding om elektriske installasjoner fra innklagede med godkjenning av 230V spenning. På bakgrunn av dette ble sikringsskap og varmepumpe basert på 230V, installert. Fire uker senere mottok installatør endret melding med spenning til 400V. Klagerne krevde erstatning for ekstrakostnad på kr. 50.094,74. Innklagede hevdet at den utbyggingsløsning som ble valgt totalt sett var den rimeligste for kunden.

På bakgrunn av de foreliggende opplysninger la nemnda til grunn at innklagede i dette tilfellet først opplyste uten forbehold at klagerne skulle tilknyttes et 230 volts anlegg for deretter senere å endre dette til at man ville innføre et 400 volts anlegg. Man bør etter nemndas vurdering kunne stole på og innrette seg etter nettselskapets informasjon. Innklagede måtte i dette tilfellet lastes for at de ikke tok forbehold om mulig endring i sin første melding. Etter nemndas oppfatning må manglende forebehold i dette tilfelle lede til erstatningsansvar for innklagede så fremt klager som følge av den mangelfulle melding har lidt et økonomisk tap.

Nemnda kunne i dette tilfellet imidlertid ikke se at klager var påført noe økonomisk tap. Etter det som var opplyst syntes den valgte løsning uansett å ha vært den rimeligste for klager. Nemnda fant derfor ikke å kunne anbefale at klagerne ble gitt medhold i sitt krav. Delvis medhold. Enstemmig uttalelse.

FREMFØRING AV LAVSPENNINGSNETT, JORDKABEL/LUFTSTREKK, TREFELLING OG KVISTING

Sak: 04-165 Klage vedrørende flytting av stolpe

Spørsmål om hvem som skulle bære kostnadene ved flytting eller fjerning av ledningsstolpe/-nett. Spørsmålet er regulert i Standard tilknytningsvilkår § 3-10 hvor det heter at nettselskapet normalt utfører arbeidet med flytting, forandring eller fjerning av stikkledning eller lavspenningsnett for rekvirentens regning. På denne bakgrunn la nemnda til grunn at klager selv måtte betale for flytting.

Nemnda tilføyde at klager ikke hadde anledning til å holde tilbake betaling for nettleie i påvente av at stolpesaken hadde funnet sin løsning ettersom dette var to forskjellige forhold. Ikke medhold. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-23 Klage vedrørende skadeverk i forbindelse med linjerydding på fritidseiendom

Saken ble avvist fra nemnda. Nemnda viste til nemndavtalen punkt 5.7 der det blant annet heter at nemnda skal avvise klage dersom saken reiser bevisspørsmål som vanskelig kan klarlegges under saksbehandlingen. Nemnda la til grunn at det var vanskelig å etterprøve det skjønnet som var utvist av innklagede og fant at saken ikke egnert seg for behandling i nemnda. Enstemmig uttalelse.

Sak: 05-69 Klage vedrørende graving av kabelgrøft uten eiers tillatelse

Saken reiste flere spørsmål. Første spørsmål var om nettselskapet hadde hjemmel til å grave ned kabel uten grunneiers tillatelse. I henhold til Standard tilknytningsvilkår § 3-4 heter det blant annet at nettselskapet har rett til å legge luftledning eller jordkabel som distribusjonsnett eller stikkledning over grunn som en installasjonseier eier eller fester, frem til andre installasjonseiere. Fremføring skjer som regel uten vederlag, men installasjonseier skal på forhånd gis mulighet til å uttale seg om ledningstrasé og plassering av stolper og annet utstyr. Slik denne saken var opplyst, ble ikke klager kontaktet før graving av kabelgrøft ble utført. Selv om nettselskapet her hadde brutt varslingsplikten, anså ikke nemnda at dette fratok innklagede retten til å fremføre kabelen.

Det var også reist spørsmål om erstatning for økonomisk tap ved skade på slåttemaskin. Nemnda kunne ikke se at et økonomisk tap var dokumentert. Nemnda kunne heller ikke se at det var sannsynliggjort årsakssammenheng mellom eventuell skade på slåttemaskinen og innklagedes graving av kabelgrøft. Da det ikke var dokumentert økonomisk tap og årsakssammenheng, ville det heller ikke være grunnlag for å hevde at innklagede var ansvarlig for klagers skade.

Når det gjaldt spørsmålet om tilbakebetaling av innbetalt anleggsbidrag, kunne ikke nemnda se at det forelå noe grunnlag for å tilbakebetale innbetalt anleggsbidrag.

Klager reiste også spørsmål om eiendomsrett til grunn overføres til nettselskapet ved nettselskapets utplassering av stolper. Denne handlingen medfører etter nemndas syn ikke at eiendomsretten fratas grunneier og overføres til nettselskapet, men at grunneiers bruksrett begrenses. Ikke medhold. Enstemmig uttalelse.